

Knjiga o sudijama

Osvajanje ostatka zemlje

¹ Nakon Isusove smrti, Izrailjci upitaše Gospoda: „Ko će od nas prvi poći gore na Hanance da se bori protiv njih?“

² Gospod odgovori: „Neka gore pođe Juda. Evo, ja ću predati zemlju u njegove ruke.“

³ Juda reče svome bratu Simeunu: „Pođi gore sa mnom u zemlju koja mi je dodeljena da se borimo protiv Hananaca, a onda ću ja poći s tobom u zemlju koja je tebi dodeljena.“ I Simeun ode s njim.

⁴ Juda ode gore i Gospod mu predade u ruke Hanance i Ferežane. Pobili su u Vezeku deset hiljada ljudi.

⁵ U Vezeku su naišli na Adoni-Vezeka, stupili u boj protiv njega, i porazili Hanance i Ferežane.

⁶ Adoni-Vezek se dao u beg, ali su ga gonili i uhvatili, pa su mu odsekli palce na rukama i na nogama.

⁷ Tada reče Adoni-Vezek: „Sedamdeset careva odsečenih palčeva na rukama i na nogama kupilo je mrvice pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi je Bog vratio.“ Odveli su ga u Jerusalim i tamo je umro.

⁸ Judejci napadnu Jerusalim i osvoje ga. Grad su udarili oštricom mača i zapalili ga.

⁹ Posle toga su sišli Judejci da se bore protiv Hananaca koji su živeli u gorju, Negevu i ravnici.

¹⁰ Judejci odu na Hanance koju su živeli u Hevronu (Hevron se nekada zvao „Kirijat-Arva“) i poraze Sesaja, Ahimana i Talmaja.

¹¹ Odande su otišli na stanovnike Davira, koji se nekada zvao „Kirijat-Sefer“.

¹² Halev reče: „Onome ko napadne i osvoji Kirijat-Sefer, daću svoju ćerku Ahsu za ženu.“

¹³ Osvojio ga je Gotonilo, sin Keneza, mlađeg brata Halevova. Zato mu je Halev dao svoju ćerku Ahsu za ženu.

¹⁴ Kad je došla k njemu, Gotonilo je nagovori da traži polje od njenog oca. Kad je sišla s magarca, Halev je upita: „Šta želiš?“

¹⁵ Ona mu odgovori: „Daj mi blagoslov! Kad si mi već dao zemlju u Negevu, daj mi i koji izvor vode.“ Halev joj je dao Gornje i Donje izvore.

¹⁶ A potomci Keneja, tasta Mojsijevog, odu gore s Judejcima iz Palmovog grada u Judejsku pustinju koja leži u Negevu kod Arada. Otišli su i naselili se među tamošnjim narodom.

¹⁷ Juda ode sa svojim bratom Simeunom i pobi Hanance koji su živeli u Sefatu. Grad su izručili kletom uništenju. Zato se grad prozvaao Orma*.

¹⁸ Juda je, takođe, osvojio Gazu sa njenim područjem, Askalon sa njegovim područjem i Akaron sa njegovim područjem.

¹⁹ Gospod je bio s Judom, te je ovaj osvojio gorje. Žitelje doline nije mogao da protera, jer su imali gvozdena bojna kola.

²⁰ Halevu su, po Mojsijevoj naredbi, dali Hevron, odakle je proterao tri Enakovca.

* **1:17** Orma, odnosno uništenje.

21 Sinovi Venijaminovi nisu proterali Jevusejce koji žive u Jerusalimu. Zato Jevusejci sve do danas žive u Jerusalimu sa sinovima Venijaminovim.

22 Tako su i sinovi Josifovi otišli gore u Vetilj, i Gospod je bio s njima.

23 Sinovi Josifovi izvide Vetilj, koji se nekada zvao „Luz“.

24 Tamo su uhode videle jednog čoveka kako izlazi iz grada. Oni mu rekoše: „Pokaži nam ulaz u grad, pa ćemo ti se smilovati.“

25 On im pokaže ulaz u grad. Onda udare grad oštricom mača, a onog čoveka sa njegovom porodicom puste.

26 Čovek ode u zemlju Hetita i tamo podigne grad. Nazvao ga je Luz, a tako se zove i danas.

27 Sinovi Manasijini nisu osvojili Vet-San i njegova naselja, ni Tanah i njegova naselja, ni žitelje Dora sa njegovim naseljima, ni žitelje Jivleama sa njegovim naseljima, ni žitelje Megida sa njegovim naseljima, jer su Hananci bili rešeni da žive u zemlji.

28 Ali kad je Izrailj ojačao, nametnuo je Hanancima prinudni rad. Ipak, nisu ih sasvim proterali.

29 Ni Jefrem nije proterao Hanance, stanovnike Gezera; Hananci su nastavili da žive među njima u Gezeru.

30 Zavulon nije proterao ni stanovnike Kitrona ni stanovnike Nalola. Tako su Hananci ostali među njima, ali im je bio nametnut prinudni rad.

31 Asir nije proterao stanovnike Akoa, Sidona, Ahlava, Ahziva, Helbe, Afeka i Reova.

³² Pošto ih nisu proterali, Asirovci su ostali među Hanancima, žiteljima zemlje.

³³ Ni Neftalim nije proterao stanovnike Vet-Semesa i Vet-Anata, te je živeo usred Hananaca, stanovnika zemlje. Stanovnicima Vet-Semesa i Vet-Anata bio je nametnut prinudni rad.

³⁴ Amorejci su potisnuli Danovce u gorski kraj; nisu im davali da silaze u dolinu.

³⁵ Amorejci su bili rešeni da ostanu da žive na gori Heres, u Ajalonu i u Sâlvimu. Ali pritisla ih je ruka doma Josifovog, pa im je bio nametnut prinudni rad.

³⁶ Amorejska granica se pružala od uzvišice Akravim, od Sele, pa naviše.

2

Anđeo Gospodnji u Vokimu

¹ Anđeo Gospodnji dođe gore iz Galgala u Vokim i reče: „Izveo sam vas gore iz Egipta i doveo vas u zemlju za koju sam se zakleo ocima vašim. Rekao sam: 'Nikada neću raskinuti svoj savez s vama.

² Ne sklapajte saveza sa stanovnicima ove zemlje, nego uništavajte njihove žrtvenike.' Ali vi niste poslušali moj glas. Šta ste to učinili?

³ Zato vam kažem: neću ih isterati pred vama; oni će biti trnje vašim bokovima, a njihovi bogovi biće vam zamka.“

⁴ Kad je Anđeo Gospodnji izgovorio ove reči celom izrailjskom narodu, narod udara u glasan plač.

⁵ Zato se to mesto prozvalo Vokim. Tamo su prineli žrtvu Gospodu.

Neposlušnost i poraz

⁶ Isus otpusti narod, i Izrailjci odu svaki na svoje nasljedstvo, da zaposednu zemlju.

⁷ Narod je služio Gospodu svega veka Isusovog i svega veka starešina koje su nadživele Isusa, i koje su videle sva velika dela koja je Gospod učinio za Izrailja.

⁸ Isus, sin Navinov, sluga Gospodnji, umre. Bilo mu je stotinu deset godina.

⁹ Sahranili su ga na delu njegovog nasljedstva u Timnat-Aresu, u Jefremovoj gori, severno od gore Gas.

¹⁰ A kada se sav taj naraštaj pridružio svojim precima, došao je novi naraštaj koji nije poznavao Gospoda i dela koja je učinio za Izrailj.

¹¹ Izrailjci su počeli da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim, i da služe Valima.

¹² Ostavili su Gospoda, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i pošli za drugim bogovima, bogovima naroda oko njih, pa su im se klanjali. Tako su razgnevili Gospoda.

¹³ Ostavili su Gospoda i služili Valu i Aštarti.

¹⁴ Tada je planuo gnev Gospodnji na Izrailja, pa ih je predao u ruke pljačkaša koji su ih pljačkali. Gospod ih je prodao njihovim neprijateljima, tako da više nisu mogli da im se odupru.

¹⁵ Kad god su izlazili *u boj*, ruka Gospodnja se dizala protiv njih, na njihovu štetu, kako im je Gospod obećao, i kako im se zakleo. Tako su se našli u velikoj nevolji.

Gospod podiže sudije

16 Tada je Gospod počeo da im podiže sudije da ih izbavljaju iz ruku njihovih pljačkaša.

17 Ali oni ni sudije nisu slušali, nego su se izneverili s drugim bogovima i klanjali im se. Brzo su skrenuli s puta kojim su njihovi preci išli slušajući Gospodnje zapovesti; oni nisu tako činili.

18 Kad im je podizao sudije, Gospod je bio sa sudijom i izbavljao ih iz ruku njihovih neprijatelja za svega veka sudije, jer mu je bilo žao njihovog roptanja pod jarmom njihovih tlačitelja i ugnjetača.

19 Ali kada bi sudija umro, oni bi se ponovo vraćali na staro i činili i gore od svojih otaca. Išli su za drugim bogovima, služili im i klanjali im se ne odustajući od svojih opakih dela i postupaka.

20 Gospod se razgnevio na Izrailja, pa im je rekao: „Zato što je ovaj narod prekršio moj savez koji sam naložio njihovim ocima, i nije poslušao moj glas,

21 neću više terati pred njima nijedan od naroda koje je Isus ostavio kad je umro,

22 kako bih njima iskušao Izrailja, da vidim hoće li se držati puta Gospodnjeg i hodati njime kao što su ga se držali njihovi preci, ili neće.“

23 Zato ih je Gospod ostavio; nije ih odmah izagnao, ni predao u Isusove ruke.

3

Preostali narodi

1 Ovo su narodi koje je Gospod ostavio da njima kuša Izrailjce, to jest, sve one koji nisu iskusili ni jedan od hananskih ratova.

² Ostavio ih je da bi naredni naraštaji Izrailjaca naučili da ratuju – oni koji nisu iskusili pređašnje ratovanje:

³ pet filistejskih knezova i svi Hananci, Sidonci i Evejci koji žive u livanskom gorju, od gore Val-Ermona do Levo-Amata.

⁴ Oni su ostavljeni da bi kroz njih Izrailj bio kušan, da bi se videlo hoće li slušati zapovesti Gospodnje koje je dao njihovim ocima preko Mojsija.

⁵ Izrailjci su ostali da žive usred Hananaca, Hetita, Amorejaca, Ferežana, Evejaca i Jevusejaca.

⁶ Uzimali su njihove ćerke za žene, udavali svoje ćerke za njihove sinove, i služili njihovim bogovima.

Gotonilo

⁷ Izrailjci su činili ono što je zlo u očima Gospodnjim; zaboravili su Gospoda, Boga svoga, i služili Valima i Aštartama.

⁸ Tada je planuo gnev Gospodnji na Izrailja i Gospod ih je predao u ruke Husan-Risatajima, cara Aram-Naharajima. Izrailjci su služili Husan-Risatajimu osam godina.

⁹ Izrailjci zavapiše Gospodu, i Gospod im podiže izbavitelja da ih izbavi – Gotonila, sina Kenezovog, mlađeg brata Halevovog.

¹⁰ Duh Gospodnji se spustio na njega, pa je postao sudija Izrailju. Otišao je u boj i Gospod mu je predao u ruke Husan-Risatajima, cara aramskog.

¹¹ Tako je zemlja bila mirna četrdeset godina.

Aod

Kad je Gotonilo, sin Kenezov, umro,

¹² Izrailjci su ponovo počeli da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim. Zato je Gospod dozvolio Eglonu, caru moavskom da nadjača Izrailja, zbog toga što su činili ono što je zlo u očima Gospodnjim.

¹³ On je sabrao Amonce i Amaličane, pa je udario na Izrailj i zauzeo Grad palmi*.

¹⁴ Izrailjci su služili Eglonu, caru moavskom, osamnaest godina.

¹⁵ Izrailjci zavapiše Gospodu i on im podiže izbavitelja, Aoda, sina Gire, Venijaminovca, levaka. Izrailjci pošalju po njemu danak Eglonu, caru moavskom.

¹⁶ Aod načini sebi dvosekli bodež, lakat dužine, pripaše ga uz desni bok pod svoj ogrtač,

¹⁷ i donese danak Eglonu, caru moavskom. A Eglon je bio veoma debeo čovek.

¹⁸ Kad je predao danak, Aod je otpremio ljude koji su nosili danak,

¹⁹ a on sam se vratio od kipova što su kod Galgala. Rekao je: „Imam za tebe tajnu poruku, o, care.“

Car reče: „Tiše!“ Svi se dvorani koji su bili s njim povukoše.

²⁰ Kad je Aod došao pred njega, Eglon je sedeo sam u gornjoj, hladovitoj sobi. Aod reče: „Imam poruku od Boga za tebe.“ Eglon na to ustade sa stolice.

²¹ Tada Aod posegnu levom rukom i poteže bodež s desnog boka, pa ga zari u Eglonov stomak.

* **3:13** Jerihon.

²² Drška uđe u salo zajedno sa sečivom, a salo se sklopi nad drškom. Aod nije izvukao bodež iz sala, tako da je nečist izlazila iz stomaka.

²³ Aod izađe kroz trem, zatvori za sobom vrata gornje sobe i zaključa ih.

²⁴ Kad je otišao, došle su Eglonove sluge. Videvši da su vrata gornje sobe zaključana, rekli su: „On je jamačno u hladovitoj sobi radi nužde.“

²⁵ Dugo su čekali, a onda su se zabrinuli videvši da ne otvara vrata. Otvore oni vrata, a ono, njihov gospodar leži mrtav na zemlji.

²⁶ Dok su oni bili u nedoumici, Aod je pobjegao; prošao je kipove i pobjegao u Seirat.

²⁷ Čim je došao, zaturbio je u rog na Jefremovoj gori. Izrailjci siđu s gore, s njim na čelu.

²⁸ Aod im reče: „Krenite za mnom, jer vam je Gospod predao u ruke vaše neprijatelje, Moavce!“ Oni krenu za njim i zauzmu gazove na Jordanu kod Moava. Nikoga nisu puštali da pređe.

²⁹ Tom prilikom su pobili oko deset hiljada Moavaca, sve srčanih i hrabrih ljudi. Nijedan od njih nije umakao.

³⁰ Tog dana je Moav potpao pod vlast Izrailja, i zemlja je bila mirna osamdeset godina.

Samegar

³¹ Posle njega je bio Samegar, sin Anatov. On je pobio šest stotina Filistejaca volujskim ostanom i tako izbavio Izrailja.

4

Devora

¹ Ali kad je Aod umro, Izrailjci nastaviše da čine ono što je zlo u očima Gospodnjim.

² Tada ih je Gospod predao u ruke Javina, cara hananskog, koji je vladao u Asoru. Zapovednik njegove vojske bio je Sisera, koji je živio u Aroset-Gojimu.

³ Izrailjci zavapiše Gospodu, jer je Javin imao devet stotina gvozdениh bojnih kola, te je okrutno tlačio Izrailjce dvadeset godina.

⁴ U to vreme je u Izrailju sudila proročica Devora, žena Lapidotova.

⁵ Ona je običavala da sedi pod Devorinom palmom između Rame i Vetilja u Jefremovoj gori. Izrailjci su dolazili k njoj gore, da im deli pravdu.

⁶ Ona je poslala po Varaka, sina Avinoamovog, iz Kedesa Neftalimovog, i rekla mu: „Nije li Gospod, Bog Izrailjev, zapovedio: 'Idi, uziđi na goru Tavor, i povedi sa sobom deset hiljada ljudi iz Neftalimovog i Zavulonovog plemena?’

⁷ Ja ću da namamim k tebi Siseru, zapovednika Javinove vojske, na potok Kison, s njegovim bojnim kolima i njegovim mnoštvom, i predaću ga u tvoje ruke.“

⁸ Varak joj odgovori: „Ići ću ako ti pođeš sa mnom; ako ne pođeš sa mnom, neću ići.“

⁹ Ona odgovori: „Zaista ću poći s tobom, ali na putu na koji ideš, slava neće pripasti tebi; Gospod će predati Siseru u ruke jedne žene.“ Devora ustade i ode sa Varakom u Kedes.

¹⁰ Varak pozva Zavulonovo i Neftalimovo pleme u Kedes. Deset hiljada ljudi je išlo za njim; i Devora je pošla gore s njim.

¹¹ A Hever Kenejac bio se odvojio od ostalih Kenejaca, od sinova Hovava, Mojsijevog tasta, i razapeo sebi šator kod hrasta u Cananimu nedaleko od Kedesa.

¹² Siseri je bilo javljeno da se Varak, sin Avinoamov, popeo na goru Tavor.

¹³ Sisera je sazvaio sva svoja bojna kola – devet stotina gvozdениh kola – i sav narod sa njim iz Aroset-Gojima kod potoka Kisona.

¹⁴ Devora reče Varaku: „Na noge! Ovo je dan u koji je Gospod predao Siseru u tvoje ruke. Ne stupa li Gospod pred tobom?“ Varak siđe s gore Tavor a za njim deset hiljada ljudi.

¹⁵ Gospod je doveo u pometnju Siseru, sva njegova bojna kola i sav njegov tabor pred Varakovim mačem. Sisera je sišao s bojnih kola i dao se peške u beg.

¹⁶ Varak je gonio bojna kola i vojsku sve do Aroset-Gojima. Svi su Siserini vojnici izginuli od oštrice mača; nijedan nije preživeo.

¹⁷ A Sisera je pobegao u šator Jaile, žene Hevera Kenejca, jer je između Javina, cara asorskog, i doma Hevera Kenejca vladao mir.

¹⁸ Jaila je izašla u susret Siseri i rekla mu: „Svrati, moj Gospodaru, svrati k meni. Ne boj se!“ Sisera svrati k njoj u šator, a ona ga zaogrne pokrivačem.

¹⁹ Sisera joj reče: „Daj mi da popijem malo vode; žedan sam.“ Ona otvori mešinu s mlekom, da mu da pije i pokrije ga.

²⁰ On joj reče: „Stani na ulaz od šatora; ako neko dođe i pita: 'Ima li koga unutra', ti reci: 'Nema.'“

²¹ Izmoren, Sisera zaspi. Tada Jaila, žena Heverova, uze šatorski kolac i malj u ruku, tiho mu

pride, i zabi mu klin u slepoočnicu. Klin prođe sve do zemlje, i Sisera umre.

²² U međuvremenu, dođe Varak goneći Siseru. Jaila mu izađe u susret i reče mu: „Dođi da ti pokažem čoveka koga tražiš.“ On dođe k njoj, a ono, Sisera leži mrtav, s šatorskim kocem u slepoočnici.

²³ Tog dana je Gospod pokorio Javina, cara hananskog, pred Izrailjcima.

²⁴ Ruka Izrailjaca je sve teže i teže pritiskala Javina, cara hananskog, dok ga nije dokrajčila.

5

Devorina pesma

¹ Tog dana su Devora i Varak, sin Avinoamov, ispevali pesmu:

² „Zato što su vođe izrailjske na čelo stupile,
zato što se narod voljno odazvao –
blagosiljajte Gospoda!

³ Čujte, carevi, slušajte, vladari!
Zapevaću Gospodu, ispevaću pesmu Gospodu,
Bogu Izrailjevu.

⁴ Kad si silazio sa Sira, Gospode,
kad si stupao sa polja edomskih,
zemlja se tresla, nebasa su pljuštala,
oblaci su vodom zapljuštali.

⁵ Gore su se tresle* pred Gospodom,
pred Gospodom sinajskim, Bogom Izrailje-
vim.

* **5:5** Ovako je prema Septuaginti, Targumu i sirijskom rukopisu.

⁶ U dane Samegara, sina Anatova, u dane Jaile,
putevi su opusteli, te su putnici
hodali po stazama krivudavim.

⁷ Sela izrailjska opusteše,
dok ne ustah ja, Devora, dok ne ustah
da Izrailju budem majka.

⁸ Kad su bogove nove birali,
rat im stiže na gradske kapije.

Zar se štit video u Izrailju,
ili koplje među četrdeset hiljada?

⁹ Srce je moje uz vođe Izrailjeve,
i uz one što se voljno odazvaše.
Blagosiljajte Gospoda!

¹⁰ Vi što jašete bele magarice,
i sedite na prostirkama,
vi što putevima hodite,

razaberite

¹¹ glas pevača kod bunara.

Tamo oni poju o pravednim *delima* Gospod-
njim,
o pravednim *delima* njegovih meštana u
Izrailju.

Tada narod Gospodnji siđe k vratima.

¹² Probudi se, probudi, Devoro,
probudi se i pesmu zapevaj!

Ustani, Varače, i roblje povedi,
ti sine Avinoamov!

¹³ Šačica je moćni narod nadvladala,
narod se Gospodnji sabrao k meni na moćne.

- 14 Od Jefrema izađoše oni što ponikoše među
Amaličanima,
za tobom je Venijamin s tvojim mnoštvima,
od Mahira su izašli zapovednici,
a od Zavulona oni što štap pisarski nose.
- 15 Knezovi su Isaharovi sa Devorom,
Isahar se za Varakom u dolinu sjurio,
u stopu ga je verno pratio.
Među četama Ruvimovim,
dugo se na odluku nakanjuju.
- 16 Zašto sediš među torovima?
Da čuješ kako dozivaju stada?
Među četama Ruvimovim,
dugo se na odluku nakanjuju.
- 17 Galad počiva s one strane Jordana;
a što Dan još sedi u lađama?
Asir sedi uz obalu morsku,
mirno živi u svojim lukama.
- 18 Zavulon je narod što se narugao smrti,
kao i Neftalim sa polja visokih.
- 19 Carevi su došli i ratovali,
u boj stupiše carevi hananski
kod Tanaha, kraj voda megidskih,
al' se plena – srebra ne domogoše.
- 20 S neba su zvezde ratovale,
sa svojih su staza sa Siserom ratovale.
- 21 Odnese ih potok Kison, potok drevni, potok
Kison.
Stupaj smelo, dušo moja!
- 22 Kopita su tad konjska zatutnjala,
u galop, u galop udariše pastuvi.
- 23 'Proklinjite Meroz!' – reče Anđeo Gospodnji.

'Ljuto proklinjite njegove meštane,
jer ne pritekoše u pomoć Gospodu,
ne pomogoše Gospodu protiv moćnih.'

24 Blagoslovena nek je Jaila među ženama,
žena Hevera Kenejca,
blagoslovenija nek je od svih žena šatora.

25 Kad je tražio vode, mleka mu nali,
u zdelu kneževsku masla mu dade.

26 Levicom se mašila za kolac,
a desnicom za malj kovački,
pa udari Siseru i glavu mu smrska,
zdrobi mu, probi mu slepoočnice.

27 Kod njenih nogu savi se i pade,
pružio se podno njenih nogu,
gde se savi, tamo mrtav pade.

28 Siserina majka kroz prozor pogledava,
kroz rešetku ona sa suzama zbori:
'Zašto mu kola još ne pristižu?

Zašto topot kola njegovih kasni?'

29 Najmudrija joj odgovara dvorkinja,
samoj sebi ona odgovara:

30 'Plen su našli, pa ga sada dele,
po devojkku, pa i dve na ratnika,
bojeno i istkano za plen Siseri,
bojeno i istkano, to mu je plen,
za vratove onih koji plene.'

31 Tako nek propadnu svi tvoji dušmani, Gospode,
kao sunce u punom sjaju neka sinu koji tebe
vole!'

Zemlja je bila mirna četrdeset godina.

6

Gedeon

¹ Izrailjci su opet činili što je zlo u očima Gospodnjim. Zato ih je Gospod predao u ruke Madijanaca na sedam godina.

² Pošto je madijanska ruka teško pritisla Izrailj, Izrailjci su pred najezdom Madijanaca pravili skloništa, pećine i utvrđenja u gorama.

³ Kad god su Izrailjci sejali, tamo bi se penjali Madijanci, Amaličani i istočni narodi, i napadali ih.

⁴ Podigli bi sebi tabor naspram njih i uništavali urod zemlje sve do Gaze. Ništa nisu ostavljali Izrailju da preživi, ni ovce, ni vola, ni magarca.

⁵ Jer, kad bi se pojavili sa svojim stadima i podizali svoje šatore, stuštili bi se kao veliki roj skakavaca; njima i njihovim kamilama nije bilo broja. Ulazili su u zemlju da je pustoše.

⁶ Tako je Madijan doveo Izrailj do krajnje bede. Tada su Izrailjci zavapili Gospodu.

⁷ Kad su Izrailjci zavapili Gospodu zbog Madijana,

⁸ Gospod je poslao Izrailjcima jednog proroka. On im reče: „Govori Gospod, Bog Izrailjev: 'Ja sam vas izveo iz Egipta i odveo vas iz kuće ropstva.

⁹ Ja sam vas izbavio iz ruku Egipćana i iz ruku svih vaših tlačitelja. Isterao sam ih pred vama i dao vam njihovu zemlju.

¹⁰ Rekao sam vam: ja sam Gospod, Bog vaš. Ne služite bogovima Amorejaca u čijoj zemlji živite. Ali vi niste bili poslušni mome glasu.“

¹¹ Anđeo Gospodnji dođe i sede pod hrastom kod Ofre, koji pripada Joasu, potomku Aviezerovu.

Njegov sin Gedeon je vršio pšenicu u vinskoj muljari da bi je sačuvao od Madijanaca.

¹² Anđeo Gospodnji mu se ukazao i rekao: „Gospod s tobom, silni ratniče!“

¹³ Gedeon mu odgovori: „Oprosti, gospodaru, ali ako je Gospod s nama, zašto nas je snašlo sve ovo? I gde su sva ona njegova čuda o kojima su nam pričali naši preci? Govorili su: 'Zar nas nije Gospod izveo gore iz Egipta?' Zašto nas je onda Gospod napustio i predao nas u ruke Madijanaca?“

¹⁴ Gospod se okrenuo prema njemu i rekao mu: „Idi s tom silom u sebi i izbavićeš Izrailja iz madijanskih ruku. Zar te ne šaljem ja?“

¹⁵ Gedeon mu odgovori: „Oprosti, Gospode, ali kako ću ja da izbavim Izrailja? Moj rod je najneznatniji u Manasijinom plemenu, a ja sam najmlađi u domu moga oca.“

¹⁶ Gospod mu reče: „Ja ću biti s tobom, pa ćeš potući Madijance kao jednog čoveka.“

¹⁷ *Gedeon* mu reče: „Ako sam našao naklonost u tvojim očima, daj mi neki znak da ti govoriš sa mnom.“

¹⁸ Molim te, nemoj da odeš odavde dok se ne vratim k tebi. Ja ću doneti dar i položiti ga pred tobom.“

Gospod odgovori: „Ostaću ovde dok se ne vratiš.“

¹⁹ Gedeon je otišao, zgotovio jare, i ispekao beskvasne hlebove od jedne efe* brašna. Meso je stavio u košaru, a supu nalio u lonac, pa je sve to doneo pod hrast i postavio.

* **6:19** Oko 16 kg.

20 Anđeo Božiji mu reče: „Uzmi meso i beskvasne hlebove, stavi ih na ovu stenu, a supu prolij.“ *Gedeon* učini tako.

21 Anđeo Gospodnji ispruži štap koji mu je bio u ruci i vrhom dotače meso i beskvasne hlebove. Tada iz stene planu oganj i spali meso i beskvasne hlebove. Anđeo Gospodnji nestade pred njegovim očima.

22 Kada je Gedeon video da je to bio Anđeo Gospodnji, on reče: „Jao meni, Gospode Bože, jer sam video Anđela Gospodnjeg licem u lice!“

23 Gospod mu reče: „Mir s tobom! Ne boj se, nećeš umreti.“

24 Tu je Gedeon podigao žrtvenik Gospodu i nazvao ga „Gospod-Mir“. Žrtvenik i dan danas stoji u Ofri Aviezerovoj.

25 Iste noći Gospod reče Gedeonu: „Uzmi vola svoga oca, onog vola od sedam godina i poruši Valov žrtvenik koji je u vlasništvu tvoga oca, i poseci Aštartin stub do njega.

26 Na vrhu te uzvišice podigni žrtvenik Gospodu, Bogu svome, slažući kamenje red po red. Zatim uzmi onog vola i prinesi ga na žrtvu svespalnicu na drvima od Aštartinog stuba koji ćeš poseći.“

27 Gedeon je poveo deset ljudi od svojih slugu i uradio kako mu je rekao Gospod. Ali kako se plašio svoje porodice i ljudi iz grada da to uradi danju, uradio je to noću.

28 Kad su ljudi ustali ujutru, imali su šta da vide: Valov žrtvenik srušen, Aštartin stub posečen, a vo prinesen na žrtvu svespalnicu na novosagrađenom žrtveniku.

29 Ljudi su pitali jedni druge: „Ko je ovo učinio?“

Kad su istražili i ispitali, rekli su: „To je učinio Gedeon, Joasov sin.“

³⁰ Građani rekoše Joasu: „Izvedi svog sina da bude pogubljen zato što je srušio Valov žrtvenik i posekao Ašartin stub.“

³¹ Ali Joas reče svima koji su ustali protiv njega: „Zar ćete vi braniti Valov slučaj? Zar ćete ga vi izbaviti? Ko brani Vala biće mrtav do sledećeg jutra. Ako je Val Bog, neka se sam brani, budući da je njegov žrtvenik srušen.“

³² Tog dana su Gedeona prozvali Jeroval, što znači: „Neka Val povede spor protiv njega što mu je srušio žrtvenik.“

³³ Svi Madijanci, Amaličani i istočni narodi bili su udružili snage, pa su prešli preko Jordana i utaborili se u jezraelskoj dolini.

³⁴ Tada se Duh Gospodnji spusti na Gedeona, te on zatrubi u rog i pozva Aviezerov rod da krene za njim.

³⁵ Poslao je glasnike i svima iz Manasijinog plemena, i pozvao ih da krenu za njim. Zatim je poslao glasnike Asirovom, Zavulonovom i Neftalimovom plemenu, pa su im oni pošli gore u susret.

³⁶ Gedeon reče Bogu: „Ako hoćeš da mojom rukom izbaviš Izrailj, kao što si obećao,

³⁷ evo, staviću na gumno ovčje runo. Bude li rose samo na runu, a sva zemlja bude suva, onda ću znati da ćeš izbaviti Izrailj mojom rukom, kao što si obećao.“

³⁸ Tako je i bilo. Gedeon ustane ujutro i iscedi iz runa rosu – punu posudu vode.

³⁹ Gedeon reče Bogu: „Nemoj se gneviti na mene što ti se obraćam još jednom. Dozvoli mi još samo

jednom da pokušam s runom: neka samo runo bude suvo, a po svoj zemlji neka bude rosa.“

⁴⁰ Bog učini tako iste noći: samo je runo bilo suvo, dok je po svoj zemlji bila rosa.

7

Gedeon poražava Madijance

¹ Porani Jeroval, to jest, Gedeon, i sav narod koji je bio s njim utabori se kod En-Aroda. Madijanski tabor je bio severno od njegovog, u dolini podno brda More.

² Gospod reče Gedeonu: „Suviše je naroda s tobom da bih predao Madijance u njihove ruke; inače bi Izrailj mogao da se hvali na moj račun, govoreći: 'Moja me je ruka spasla.'“

³ Zato objavi narodu: 'Ko se plaši i drhti, neka napusti galadsku goru i neka se vrati.'“ Vratilo se dvadeset dve hiljade ljudi. Ostalo je deset hiljada.

⁴ Gospod reče Gedeonu: „Još je suviše naroda. Siđi s narodom na vodu, a ja ću ih iskušati tamo za tebe. Za koga ti kažem: 'Neka ovaj pođe s tobom', taj neka pođe s tobom. A za koga ti kažem: 'Ovaj neka ne pođe sa tobom', taj neka ne pođe.“

⁵ Gedeon siđe sa narodom na vodu. Tada Gospod reče Gedeonu: „Odvoj na jednu stranu sve one koji lapću vodu jezikom, kao što pas lapće, od onih koji kleče na kolenima dok piju.“

⁶ Onih koji su laptali prinoseći vodu k ustima bilo je tri stotine. Sav ostali narod je klečao na kolenima dok je pio vodu.

⁷ Gospod reče Gedeonu: „Izbaviću vas sa ovih tri stotine koji su laptali. Madijance ću predati u tvoje

ruke. Sav ostali narod neka se vrati, svaki u svoje mesto.“

⁸ Oni što su ostali preuzeli su hranu i rogove od naroda, a onda je Gedeon poslao sve Izrailjce u njihove šatore. Zadržao je samo njih tri stotine.

Madijanski tabor je bio ispod njega u dolini.

⁹ Te noći mu Gospod reče: „Ustani, siđi u tabor, jer sam ti ga predao u ruke.

¹⁰ Ali ako se bojiš da siđeš u boj, siđi u tabor ti i tvoj sluga, Fura.

¹¹ Slušaj šta govore. Posle toga ćeš se ohrabriti, te ćeš sići i napasti tabor.“ Gedeon siđe sa svojim slugom Furom do vojnih redova na obodu tabora.

¹² A Madijanci, Amaličani i svi istočni narodi bili su prekrili dolinu kao veliko mnoštvo skakavaca. Njihovim kamilama nije bilo broja; bilo ih je kao peska na morskoj obali.

¹³ Gedeon je stigao tamo baš kad je jedan čovek pričao svome drugu svoj san. Govorio je: „Evo, ovo je san koji sam usnio: video sam pogaču ječmenog hleba kako se kotrlja u madijanski tabor. Kad je došla do jednog šatora i udarila ga, šator se prevrnuo i pao.“

¹⁴ Njegov drug mu odgovori: „To nije ništa drugo nego li mač Gedeona, sina Joasova, Izrailjca. Bog je u njegove ruke predao Madijance i sav tabor.“

¹⁵ Kad je Gedeon čuo kako je onaj ispričao san i kako ga je drugi protumačio, poklonio se Bogu i vratio se u izrailjski tabor. Onda je rekao: „Ustajte, jer je Gospod predao u vaše ruke madijanski tabor!“

16 Tih tri stotine ljudi je podelio u tri čete i svakom je u ruke dao po jedan rog, prazan krčag i baklju. Baklje su bile u krčazima.

17 „Gledajte mene – reče im – i radite što i ja. Kad dođem do ruba tabora, radite ono što ja radim.

18 Kad ja zatrubim u rog i svi oni koji budu sa mnom, onda i vi zatrubite u rogove svuda oko tabora i kličite: 'Za Gospoda i Gedeona!'"

19 Gedeon je došao sa stotinom ljudi za sobom na rub tabora, pri početku ponoćne straže. Smena straže je tek bila izvršena.

20 Tada su zatrubili u rogove i razbili krčage koje su imali u rukama. Tako su sve tri čete zatrubile u rogove i razbile krčage. Noseći baklje u levoj ruci, a rogove da trube u desnoj, klicali su: „Mač za Gospoda i Gedeona!“

21 Svaki čovek je ostao da stoji na svom mestu oko tabora, dok se sav tabor dao u beg. Madijanci su vičući stali da beže.

22 Kad su onih tri stotine zatrubili u rogove, Gospod je učinio da Madijanci u celom taboru okrenu mačeve jedni na druge. Vojska pobeže sve do Vet-Asete, u pravcu Serere, do obale Avel-Meole kod Tavata.

23 Tada su se sabrali Izrailjci iz Neftalimovog, Asirovog i celog Manasijinog plemena i krenuli u poteru za Madijancima.

24 Gedeon je poslao glasnike po celoj Jefremovoj gori poručujući: „Siđite da presretnete Madijance. Odsecite im gazove na Jordanu kod Vitvare.“

Svi su se Jefremovci sabrali i zauzeli gazove na Jordanu do Vitvare.

²⁵ Oni su uhvatili dva madijanska kneza, Oriva i Ziva. Oriva su ubili kod Orivove stene a Ziva kod Zivove muljare. Potom su se dali u poteru za Madijancima. A Orivovu i Zivovu glavu su doneli Gedeonu preko Jordana.

8

Zavej i Salman

¹ Jefremovci rekoše Gedeonu: „Zašto si nam to učinio? Zašto nas nisi pozvao kada si pošao u boj protiv Madijanaca?“ Žestoko su ga ukorili.

² Gedeon im odgovori: „Zar se ono što sam ja uradio može meriti sa onim što ste vi uradili? Nije li Jefremovo pabirčenje bolje od Aviezerove berbe?“

³ Bog je predao u vaše ruke madijanske knezove, Oriva i Ziva. Može li se porediti ono što sam ja učinio sa vašim delom?“ Ove reči su stišale njihov gnev prema njemu.

⁴ Gedeon je došao do Jordana i prešao ga. Još uvek su bili u poteri, ali su i on i tri stotine ljudi sa njim bili umorni.

⁵ Gedeon reče stanovnicima Sokota: „Dajte nekoliko hlebova narodu koji ide za mnom, jer su umorni. Ja gonim Zeveja i Salmana, madijanske careve.“

⁶ Sokotski glavari mu odgovoriše: „Jesu li Zevej i Salman već u tvojoj ruci, pa da damo hleba tvojoj vojsci?“

⁷ Gedeon im reče: „U redu! Kad mi Gospod preda u ruke Zeveja i Salmana iskidaću vam meso pustinjskim trnjem i dračem.“

⁸ Odatle je otišao u Fanuil, pa je i njima rekao isto. Međutim, ljudi iz Fanuila su mu odgovorili kao što su mu odgovorili oni iz Sokota.

⁹ Gedeon je rekao Fanuilocima: „Kad se vratim u miru, srušiću ovu kulu.“

¹⁰ A Zevej i Salman su bili u Karkoru sa svojom vojskom od oko petnaest hiljada. To je sve što je bilo ostalo od sve vojske istočnih naroda; poginulo je stotinu dvadeset hiljada ljudi naoružanih mačem.

¹¹ Gedeon ode gore putem kojim prolaze oni što žive pod šatorima, istočno od Novaha i Jogveje, i napadne tabor dok je tabor bio spokojan.

¹² Dva madijanska cara, Zevej i Salman, pobe-goše, ali ih je Gedeon gonio i uhvatio. Svu vojsku im je uplašio.

¹³ Nakon bitke se Gedeon, sin Joasov, vratio preko Hereške uzvišice.

¹⁴ Uhvatio je nekog momka iz Sokota, pa ga je ispitivao. Momak mu je popisao imena sokotskih glavara i starešina, njih sedamdeset sedam.

¹⁵ Gedeon je otišao k stanovnicima Sokota i rekao: „Evo Zeveja i Salmona zbog kojih ste mi se narugali, govoreći: 'Jesu li Zevej i Salman već u tvojoj ruci, pa da damo hleba tvojoj izmorenoj vojsci?'“

¹⁶ Onda je uzeo gradske starešine, pa ih je išibao pustinjskim trnjem i dračem. Tako je naučio pameti stanovnike Sokota.

¹⁷ Fanuilsku kulu je srušio, a stanovnike grada pobio.

¹⁸ Zatim reče Zeveju i Salmanu: „Kako su izgledali ljudi koje ste pobili na Tavoru?“ „Bili su

nalik tebi – odgovoriše. Svaki je izgledao kao carev sin.“

¹⁹ Gedeon reče: „To su bila moja braća, sinovi moje majke. Tako mi Gospoda, da ste im poštedeli život, ne bih vas ubio.“

²⁰ Onda reče Jeteru, svome prvencu: „Ustani i ubij ih!“ Ali momčić nije potegao mač; plašio se. Bio je, naime, još dečak.

²¹ Zevej i Salman rekoše: „Ustani ti i ubij nas, jer kakav je čovek, takva mu je i snaga.“ Gedeon ustade i pobi Zeveja i Salmana. Onda je uzeo mesečiće koju su visili oko vrata njihovih kamila.

Gedeonov efod

²² Tada mu Izrailjci rekoše: „Vladaj nad nama, ti, tvoj sin i tvoj unuk, jer si nas izbavio iz madijanske ruke!“

²³ Gedeon im odgovori: „Ja neću da vladam nad vama, a ni moj sin neće vladati nad vama. Gospod će vladati nad vama.“

²⁴ Gedeon nastavi: „Ipak, tražiću od vas jedno: neka mi svako od vas da po jedan prsten od svog plena.“ Poraženi su nosili zlatne prstenove, jer su bili Ismailjci.

²⁵ Oni odgovore: „Rado ćemo dati!“ Prostrli su jedan ogrtač, pa je svaki čovek bacio tamo po jedan prsten od svoga plena.

²⁶ Težina zlatnih prstenova koje je Gedeon tražio iznosila je hiljadu sedam stotina šekela zlata*, ne računajući mesečiće, lančiće, skerletnu odeću koju su nosili madijanski carevi, i priveske koji su visili o vratovima njihovih kamila.

* **8:26** Oko 20 kg.

²⁷ Od njih je Gedeon napravio efod i postavio ga u svome gradu, Ofri. Sav se Izrailj poveo za njim, i tako se odao bludu idolopoklonstva. To je bila zamka za Gedeona i njegov dom.

Gedeonova smrt

²⁸ Tako su Madijanci bili poniženi pred Izrailjcima i nisu više dizali glavu. Zemlja je bila mirna četrdeset godina, dokle god je Gedeon živio.

²⁹ A Jeroval, sin Joasov, ode da živi u svom domu.

³⁰ Gedeon je imao sedamdeset sinova koji su potekli od njega, jer je imao mnogo žena.

³¹ On je imao i jednu inoču u Sihemu, koja mu je rodila sina. On mu je dao ime Avimeleh.

³² Gedeon, sin Joasov, umre u dubokoj starosti. Sahranili su ga u grobu Joasa, njegovog oca, u Ofri Aviezerovoj.

³³ Nakon Gedeonove smrti Izrailjci su se ponovo odali bludu idolopoklonstva, služeći Valima, te su proglasili Val-Verita za boga.

³⁴ Izrailjci se više nisu sećali Gospoda, Boga svoga, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja unaokolo.

³⁵ Nisu više poštovali dom Jerovala – Gedeona, za sve dobro što je učinio za Izrailj.

9

Avimeleh

¹ Avimeleh, sin Jerovalov, ode u Sihem k braći svoje majke, i reče njima i celom rodu svoje majke:

² „Recite stanovnicima Sihema: 'Šta je bolje za vas: da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi

Jerovalovi sinovi, ili da nad vama vlada jedan čovek? Setite se da sam ja vaše telo i krv.”

³ Kad su braća njegove majke prenela sve ove reči svim stanovnicima Sihema, njihovo srce se priklonilo Avimelehu. Govorili su: „On je naš brat.“

⁴ Tada su mu dali sedamdeset šekela srebra* iz hrama Val-Verita; s tim je Avimeleh unajmio neke ništarije i pustolove, koji su pošli za njim.

⁵ Zatim je otišao u dom svoga oca u Ofru i pobio svoju braću, Jerovalove sinove, njih sedamdeset, na jednom kamenu. Preživio je samo Jerovalov najmlađi sin, Jotam, koji se sakrio.

⁶ Posle toga su se okupili svi stanovnici Sihema i Vet-Mila i postavili Avimeleha za cara kod hrasta koji stoji kod Sihema.

⁷ Kad su to javili Jotamu, on ode, stade na vrh gore Gerizima i povika iz sveg glasa: „Poslušajte me, meštani Sihema, tako vas čuo Bog!

⁸ Pošla jednom stabla da pomažu cara koji će vladati nad njima. Rekli su maslini: 'Vladaj nad nama.'

⁹ Maslina im odgovori: 'Zar da se odreknem svoje masnoće, kojom se čini čast bogovima i ljudima, da bih se njihala nad drugim drvećem?'

¹⁰ Stabla rekoše smokvi: 'Dođi i vladaj nad nama.'

¹¹ Smokva im odgovori: 'Zar da se odreknem svoje slatkoće i svog izvrsnog ploda, da bih se njihala nad drugim drvećem?'

¹² Stabla rekoše lozi: 'Dođi i vladaj nad nama.'

* 9:4 Oko 800 gr.

13 Ali loza im odgovori: 'Zar da se odreknem svoga vina koje veseli bogove i ljude, da bih se njihala nad drvećem?'

14 A sva stabla rekoše trnu: 'Dođi i vladaj nad nama.'

15 Trn odgovori stablima: 'Ako zaista hoćete da me pomažete za cara nad vama, dođite i sklonite se u moj hlad. A ako nećete, neka plane oganj iz trna i spali kedrove livanske.'

16 Jeste li, dakle, postupili časno i savesno kad ste zacarili Avimeleha? Jeste li dobro postupili prema Jerovalu i njegovom domu? Jeste li mu pravo učinili nakon svega što je učinio za vas?

17 Moj je otac ratovao za vas dovevši svoj život u opasnost, te vas izbavio iz ruke madijanske,

18 a vi ste danas ustali protiv kuće moga oca i pobili njegove sinove, sedamdeset ljudi na jednom kamenu, i postavili Avimeleha, sina sluškinje, za cara nad meštanima Sihema, jer vam je brat.

19 Ako ste postupili časno i savesno prema Jerovalu i njegovom domu, onda se radujte s Avimelehom, i on neka se raduje s vama.

20 A ako niste, neka plane oganj iz Avimeleha i spali meštane Sihema i Vet-Mila, i neka plane oganj iz meštana Sihema i Vet-Mila i spali Avimeleha.“

21 Tada Jotam pobeže. Pošto je utekao, otišao je u Vir i tamo se nastanio, kako bi se sklonio od svoga brata Avimeleha.

Pobuna Sihemljana protiv Avimeleha

22 Avimeleh je vladao nad Izrailjem tri godine.

23 Ali Bog unese zao duh između Avimeleha i meštana Sihema, koji nisu bili odani Avimelehu.

²⁴ To je bilo zbog toga da se osveti zločin počinjen nad sedamdesetoricom Jerovalovih sinova i da njihova krv padne na Avimeleha, njihovog brata, koji ih je pobio, kao i na meštane Sihema koji su mu pomogli da pobije svoju braću.

²⁵ Meštani Sihema su radi njega postavljali zasede po gorskim vrhovima i pljačkali svakog ko je pored njih prolazio putem. To je bilo javljeno Avimelehu.

²⁶ Tada je u Sihem došao Gal, sin Evedov, sa svojom braćom, koji je zadobio poverenje meštana Sihema.

²⁷ Izađu oni u polje i oberu svoje vinograde. Kad su izmuljali grožđe, upriličili su slavlje; otišli su u hram svojih bogova, gde su jeli, pili i proklinjali Avimeleha.

²⁸ Tada Gal, sin Evedov, reče: „Ko je Avimeleh da bismo mu mi, Sihemljani, služili? Zar ne bi trebalo da Jerovalov sin i njegov nadglednik Zevul služe ljudima Emora, oca Sihemova?! Zašto da služimo Avimelehu?

²⁹ Da je ovaj narod u mojoj vlasti, ja bih svrgnuo Avimeleha! Rekao bih mu: 'Skupi svu svoju vojsku i izađi u boj!'

³⁰ Kad je Zevul, gradski glavar, čuo reči Gala, sina Evedovog, razgnevio se.

³¹ Tajno je poslao glasnike Avimelehu poručivši: „Eno, Gal, sin Evedov, i njegova braća, došli u Sihem i bune grad protiv tebe.

³² Zato ustani noću, ti i narod koji je s tobom, i postavi zasedu u polju.

³³ Ujutro, čim grane sunce, digni se i navali na grad. Kad Gal izađe pred tebe sa narodom koji je s

njim, čini s njim šta god hoćeš.“

³⁴ Ustane Avimeleh noću, i sav narod s njim, i postave zasedu oko Sihema u četiri čete.

³⁵ Čim je Gal, sin Evedov, izašao i stao kod ulaza gradskih vrata, Avimeleh ustane iz zasede sa narodom koji je bio s njim.

³⁶ Gal je primetio ljude, pa je rekao Zevulu: „Gle, neki ljudi silaze s gorskih vrhova.“

Zevul mu reče: „To su senke sa gora, pa ti se čini kao da su ljudi.“

³⁷ Gal opet reče: „Evo, ljudi silaze s visa, a jedna četa dolazi iz pravca Čarobnjakovog hrasta.“

³⁸ Zevul mu reče: „Gde ti je sad jezik? Govorio si: 'Ko je Avimeleh da bismo mu služili?' Nisu li to ljudi koje si prezirao? Hajde sad, izađi i ratuj s njim!“

³⁹ Gal izađe predvodeći stanovnike Sihema i stupi u boj sa Avimelehom.

⁴⁰ Međutim, Avimeleh je poterao Gala u beg, te je ovaj pobegao. Mnogo ljudi je izginulo sve do vrata.

⁴¹ Avimeleh je živeo u Arumi, a Zevul je proterao Gala i njegovu braću iz Sihema.

⁴² Sledećeg dana je narod izašao u polje, i to je bilo javljeno Avimelehu.

⁴³ Avimeleh povede ljude, podeli ih u tri čete i postavi zasedu u polju. Videvši da narod izlazi iz grada, navalio je na njih i pobio ih.

⁴⁴ Onda Avimeleh i čete koje su bile s njim navale na ulaz od gradskih vrata, a dve čete napadnu sve koji su bili u polju i pobiju ih.

⁴⁵ Avimeleh je ratovao protiv grada celog tog dana. Nakon što je osvojio grad, pobio je ljude koji su bili u njemu. A grad je razorio i posuo ga solju.

⁴⁶ To su čuli svi stanovnici u sihenskoj kuli, pa su otišli u sklonište hrama El-Verita.

⁴⁷ Kad su javili Avimelehu da su svi stanovnici u sihenskoj kuli okupili tamo,

⁴⁸ Avimeleh se popne na goru Salmon, on i svi ljudi s njim, uzme sekiru u ruke i naseče granja, pa ponese na ramenima. Onda reče ljudima s njim: „Što ste videli da sam ja uradio, brzo uradite i vi.“

⁴⁹ Svaki čovek je odsekao po granu, pa su pošli za Avimelehom. Granje su stavili na sklonište i zapalili vatru nad onima unutra. Tako su izginuli svi ljudi iz sihemske kule, oko hiljadu muškaraca i žena.

⁵⁰ Avimeleh ode u Teves. Tamo se utaborio i zauzeo grad.

⁵¹ Ali usred grada se nalazila jaka kula. Tamo su pobegli svi muškarci i žene – svi stanovnici grada – zatvorili se, i popeli se na krov kule.

⁵² Avimeleh je dospeo do kule i napao je. Kada se približio vratima kule da je zapali,

⁵³ neka žena baci mlinski kamen Avimelehu na glavu i slomi mu lobanju.

⁵⁴ On brzo pozva momka koji mu je nosio oružje i reče mu: „Izvadi svoj mač u ubij me, da ne pričaju o meni: ”Žena ga je ubila.“” Njegov momak ga je probo i tako je umro.

⁵⁵ Kad su Izrailjci videli da je Avimeleh mrtav, svaki se vratio u svoje mesto.

⁵⁶ Tako je Bog uzvratilo Avimelehu za njegov zločin koji je počinio nad svojim ocem pobivši sedamdesetoricu svoje braće.

⁵⁷ A Bog je svalio svaki zločin ljudi iz Sihema na njihovu glavu. Tako ih je stigla kletva Jotama, sina Jerovalova.

10

Tola

¹ Posle Avimeleha pojavio se Tola, sin Fuve, sin Dodov, iz Isaharovog plemena, da izbavi Izrailj. Živeo je u Samiru, u Jefremovoj gori.

² On je bio sudija Izrailju dvadeset tri godine. Kad je umro, sahranili su ga u Samiru.

Jair

³ Posle njega pojavio se Jair, Galađanin. On je bio sudija Izrailju dvadeset dve godine.

⁴ On je imao trideset sinova koji su jahali trideset magaraca i vladali nad trideset mesta. Ona se po njima zovu Jairova sela sve do danas, a nalaze se u zemlji galadskoj.

⁵ Kad je Jair umro, sahranili su ga u Kamonu.

Izrailjevo otpadništvo i pokajanje

⁶ Izrailjci su opet činili što je zlo u očima Gospodnjim. Služili su Valima i Aštartama, i bogovima Arama, i bogovima Sidona, i bogovima Moava, i bogovima Amonaca, i bogovima Filistejaca. Ostavili su Gospoda i nisu mu više služili.

⁷ Zato je Gospod planuo gnevom na Izrailja, i predao ih u ruke Filistejaca i Amonaca,

⁸ koji su od one godine satirali i tlačili Izrailjce. Osamnaest godina su tlačili sve Izrailjce s one strane Jordana, u zemlji Amorejaca, koja je u Galadu.

⁹ A onda su Amonci prešli preko Jordana da ratuju protiv Jude i Venijamina, i doma Jefremovog. Izrailj se našao u velikoj nevolji.

¹⁰ Tada su Izrailjci zavapili Gospodu govoreći: „Zgrešili smo protiv tebe, jer smo napustili našeg Boga i služili Valima.“

¹¹ Gospod reče Izrailjcima: „Nisam li vas izbavljao od Egipćana, Amorejaca, Amonaca, Filistejaca,

¹² Sidonaca, Amaličana i Maonaca,* koji su vas tlačili? Vi ste i tada zavapili k meni, a ja sam vas izbavio iz njihovih ruku.

¹³ Ali vi ste me ostavili i služili drugim bogovima; zato vas neću više izbavljati od njih.

¹⁴ Idite i vapite bogovima koje ste izabrali sebi. Neka vas oni izbave u času vaše nevolje!“

¹⁵ Izrailjci rekoše Gospodu: „Zgrešili smo! Čini s nama što ti drago, samo nas izbavi danas.“

¹⁶ Tada su uklonili strane bogove iz svoje sredine, pa su služili Gospodu, koji nije više mogao da trpi Izrailjevu muku.

¹⁷ Amonci su se sabrali, i utaborili kod Galada. A Izrailjci su se sabrali i utaborili kod Mispe.

¹⁸ Narod i glavari galadski rekoše jedan drugom: „Neka čovek koji prvi krene u boj protiv Amonaca bude glavar svim stanovnicima Galada.“

* **10:12** Septuaginta prevodi *Madijanaca*.

11

Jeftaj

¹ Jeftaj, Galađanin, je bio silni ratnik. Bio je sin bludnice, a Galad mu je bio otac.

² Ali Galadu je njegova žena rodila sinove. Kad su odrasli, oni su oterali Jeftaja s rečima: „Ti nemaš nasledstva u domu našeg oca jer si sin druge žene.“

³ Jeftaj je pobegao od svoje braće i naselio se u zemlji Tov. Tu su se neke ništarije okupile oko njega, pa su s njim pljačkale.

⁴ Nakon izvesnog vremena, Amon je zaratio protiv Izrailja.

⁵ Kad su Amonci zaratili protiv Izrailja, starešine galadske dođu da vrate Jeftaja iz zemlje Tov.

⁶ Rekli su Jeftaju: „Dođi i budi nam vojvoda, da ratujemo protiv Amonaca.“

⁷ Jeftaj odgovori starešinama galadskim: „Niste li me vi mrzeli i oterali me iz doma moga oca? Zašto dolazite k meni sad kad ste u nevolji?“

⁸ Starešine Galada rekoše Jeftaju: „Zato smo se sada vratili k tebi. Ako pođeš s nama i ratuješ protiv Amonaca, bićeš glavara nama i svim stanovnicima Galada.“

⁹ Jeftaj odgovori starešinama Galada: „Ako me odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca, i ako mi ih Gospod preda, hoću li vam biti glavara?“

¹⁰ Galadske starešine odgovore Jeftaju: „Neka Gospod bude svedok među nama; učinićemo kako si rekao.“

¹¹ Jeftaj je otišao sa starešinama Galada, a narod ga je postavio sebi za glavara i vojvodu. Jeftaj je ponovio sve svoje uslove pred Gospodom u Mispi.

12 Onda je poslao glasnike amonskom caru rekavši: „Šta imaš protiv mene, te si došao k meni da ratuješ protiv moje zemlje?“

13 Amonski car odgovori Jeftajevim glasnicima: „Po izlasku iz Egipta, Izrailj je uzeo moju zemlju od Arnona do Jordana i Javoka. Zato mi je sad vrati milom.“

14 Jeftaj je ponovo poslao glasnike amonskom caru

15 i rekao mu:

„Ovako kaže Jeftaj: Izrailj nije uzeo ni moavsku zemlju, ni zemlju Amonaca.

16 Po izlasku iz Egipta, Izrailj je išao kroz pustinju do Crvenog mora i došao u Kadis.

17 Izrailj je poslao glasnike caru Edoma rekavši: 'Dozvoli mi da prođem kroz tvoju zemlju.' Međutim, edomski car nije hteo da ga posluša. Poslao je glasnike i moavskom caru, ali ni on nije dao svoj pristanak. Tako je Izrailj ostao u Kadisu.

18 Nastavljajući pustinjom, Izrailj je zaobišao edomsku i moavsku zemlju i došao istočno od moavske zemlje. Utaborili su se s druge strane Arnona. U moavske predele nisu stupali, jer je Arnon granica Moavu.

19 Izrailj je poslao glasnike Sihonu, amorejskom caru, caru Esevona, rekavši mu: 'Dozvoli nam da prođemo kroz tvoju zemlju i dođemo na svoje odredište.'

20 Ali Sihon nije verovao Izrailju da hoće samo da pređe preko njegovog područja. Sihon je sabrao svu svoju vojsku, utaborio se u Jasi i stupio u rat protiv Izrailja.

21 Gospod, Bog Izrailjev, je predao Sihona i svu njegovu vojsku Izrailju u ruke, te je Izrailj osvojio svu zemlju Amorejaca koji su živeli u toj zemlji.

22 Osvojili su svu oblast Amorejaca, od Arnona do Javoka, i od pustinje do Jordana.

23 Sad kad je Gospod, Bog Izrailjev, izгнаo Amorejce pred svojim narodom, Izrailjem, ti bi hteo da nas izгнаš?

24 Zar ti ne držiš u posedu ono što ti je dao Hamos, bog tvoj? Tako ćemo i mi zadržati sve ono što nam je Gospod, Bog naš, dao da osvojimo.

25 Da nisi možda bolji od Valaka, sina Se-forovog, cara moavskog? Da li se on sporio sa Izrailjem? Da li je on ratovao s njima?

26 Kad se Izrailj pre tri stotine godina naselio u Esevonu i njegovim naseljima, u Aroiru i njegovim naseljima, i u svim gradovima uz Arnon, zašto ih tada niste oteli?

27 Nisam ja tebi skrivio, nego ti meni činiš nepravdu ratujući protiv mene. Neka Gospod, Sudija, danas presudi između Izrailjaca i Amonaca.“

28 Ali car Amonaca se nije obazirao na poruku koju mu je Jeftaj poslao.

29 Tada Duh Gospodnji siđe na Jeftaja, te on prođe preko područja Galada i Manasije nastavlajući preko Mispe galadske, i od Mispe galadske dođe na Amonce.

30 Tu se Jeftaj zavetovao Gospodu, rekavši: „Ako predaš Amonce u moje ruke,

31 ko prvi izađe na vrata moje kuće da me dočeka kad se vratim u miru od Amonaca, pripašće

Gospodu, i toga ću prineti na žrtvu svespalnicu.“

³² Jeftaj ode k Amoncima da ratuje protiv njih i Gospod ih predade u njegove ruke.

³³ Tukao ih je od Aroira do Minita, dvadeset gradova – i do Avel-Keramima. Bio je to veliki poraz. Tako su Amonci bili poniženi pred Izrailjcima.

³⁴ Kad se Jeftaj vratio svojoj kući u Mispu, u susret mu izađe njegova ćerka igrajući uz bubnjeve. Ona mu je bila jedinica; osim nje nije imao drugih sinova i ćerki.

³⁵ Kad ju je Jeftaj ugledao, razderao je svoju odeću i zakukao: „Jao, ćerko moja! U kakav si me jad bacila! Zar baš ti da mi doneseš nesreću! Zave-tovao sam se Gospodu i ne mogu poreći zavet.“

³⁶ Ona mu odgovori: „Oče moj, svojim ustima si se zavetovao Gospodu; učini sa mnom kako si rekao, jer ti je Gospod dao da se osvetiš svojim neprijateljima, Amoncima.“

³⁷ Ona još reče svome ocu: „Neka mi se dozvoli ovo: pusti me na dva meseca da idem po gorama s mojim drugaricama, da oplačem svoje devičanstvo.“

³⁸ On odgovori: „Idi!“ Pustio ju je na dva meseca. Ona je otišla sa svojim drugaricama i oplakivala svoje devičanstvo na gorama.

³⁹ Kada su se navršila dva meseca, vratila se svome ocu, a on je izvršio nad njom zavet kojim se zavetovao. I nikada nije upoznala čoveka.

Otuda običaj u Izrailju

⁴⁰ da svake godine Izrailjeve devojke odlaze i oplakuju ćerku Jeftaja Galađanina, četiri dana u godini.

12

Sukob između Jefremovaca i Galađana

¹ A Jefremovci se sakupe i dođu na sever*. Rekli su Jeftaju: „Zašto si išao da ratuješ protiv Amonaca a da nisi pozvao i nas da idemo s tobom? Zapalićemo ti kuću nad tobom!“

² Jeftaj im odgovori: „Ja i moj narod smo imali veliki spor sa Amoncima. I vas sam pozvao, ali vi niste došli da me izbavite iz njihovih ruku.“

³ Kad sam video da izbavljenje ne stiže, stavio sam glavu u torbu i pošao na Amonce, a Gospod ih je predao u moje ruke. Zašto ste, dakle, došli danas da ratujete protiv mene?“

⁴ Tada je Jeftaj sabrao sve Galađane i stupio u boj protiv Jefrema. Galađani su potukli Jefrema, jer su Jefremovci govorili: „Vi ste, Galađani, Jefremovi begunci, koji žive usred Jefrema i Manasije.“

⁵ Galađani su presekli Jefremu gazove na Jordanu. Kad bi neko od Jefremovih begunaca rekao: „Pustite me da prođem“ – Galađani bi ga pitali: „Jesi li Jefremovac?“ Kad bi ovaj odgovorio: „Nisam“ –

⁶ oni bi mu rekli: „Reci Šibolet†.“ Ako bi on rekao: „Sibolet“ – jer nije umeo da izgovori, oni bi ga zgrabili i ubili na jordanskim gazovima. Tom prilikom poginulo je četrdeset dve hiljade Jefremovaca.

⁷ Jeftaj je bio sudija u Izrailju šest godina. Kad je Jeftaj Galađanin umro, sahranili su ga u jednom od galadskih gradova.

Avesan

* **12:1** Ili: *dođu u Safon*. † **12:6** Jevrejska imenica *Šibolet* znači *i klas*, ali znači i *gaz*, što se vidi iz ovog konteksta.

⁸ Posle njega je sudija u Izrailju bio Avesan iz Vitlejema.

⁹ On je imao trideset sinova i trideset ćerki, koje je poudavao na razne strane. I sinovima je doveo žene sa strane. On je bio sudija u Izrailju sedam godina.

¹⁰ Kad je Avesan umro, bio je sahranjen u Vitlejemu.

Elon

¹¹ Posle njega je sudija u Izrailju bio Elon Zavulonac. On je sudio u Izrailju deset godina.

¹² Kad je Elon Zavulonac umro, sahranili su ga u Ajalonu, u zemlji Zavulonovoj.

Avdon

¹³ Posle njega je sudija u Izrailju bio Avdon, sin Elila Piratonjanina.

¹⁴ On je imao četrdeset sinova i trideset unuka koji su jahali sedamdeset magaraca. On je bio sudija u Izrailju osam godina.

¹⁵ Kad je Avdon, sin Elila Piratonjanina umro, bio je sahranjen u Faratonu u Jefremovoj zemlji, u amaličkom gorju.

13

Samson

¹ Ali Izrailjci nastaviše da čine što je zlo u Gospodnjim očima. Zato ih je Gospod predao u ruke Filistejcima za četrdeset godina.

² A bio je jedan čovek iz Saraje, iz Danovog plemena, po imenu Manoje. Njegova žena je bila nerotkinja i nije imala dece.

³ Anđeo Gospodnji se ukazao ženi i rekao joj: „Ti si nerotkinja i nemaš dece, ali ćeš zatrudneti i roditi sina.

⁴ Od sada se pazi: ne pij vina, ni žestoka pića, i ne jedi ništa što je nečisto.

⁵ Vidi, zatrudnećeš i rodićeš sina. Neka britva ne prelazi preko njegove glave, jer će dečak od majčine utrobe biti nazirej, posvećen Bogu. On će početi da izbavlja Izrailja iz filistejskih ruku.“

⁶ Žena dođe i ispriča to svome mužu rekavši: „Čovek Božiji je došao k meni; izgledao je kao Anđeo Gospodnji. Veoma sam se uplašila, pa ga nisam pitala odakle je, a on mi nije rekao kako se zove.

⁷ Rekao mi je: 'Evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Od sada ne pij vina ni žestoka pića, i ne jedi ništa što je nečisto, jer će dečak biti nazirej Božiji od majčine utrobe do smrti.“

⁸ Manoje se tada ovako pomolio Gospodu: „Molim te, Gospode! Neka čovek Božiji koga si poslao ponovo dođe k nama, i nauči nas šta da činimo sa dečakom kad se rodi.“

⁹ Bog je uslišio Manojev glas. Anđeo Gospodnji je ponovo došao k ženi dok je ona sedela u polju. Njen muž, Manoje, nije bio s njom.

¹⁰ Žena je brzo otrčala i ispričala to svom mužu. Rekla mu je: „Evo, ukazao mi se onaj čovek koji mi je došao onog dana.“

¹¹ Manoje ustade i ode za svojom ženom. Kad je došao k čoveku, upitao ga je: „Jesi li ti onaj čovek koji je govorio s mojom ženom?“

On odgovori: „Jesam.“

12 Manoje reče: „Kad se ispune tvoje reči, kakav će biti dečakov način života? Kako treba postupati s njim?“

13 Anđeo Gospodnji odgovori Manoju: „Žena mora da se uzdržava od svega što sam joj rekao.

14 Neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze. Neka ne pije vina ni žestoka pića, i neka ne jede ništa nečisto. Neka drži sve što sam joj zapovedio.“

15 Manoje reče Anđelu Gospodnjem: „Rado bismo te zadržali i zgotovili ti jare.“

16 Anđeo Gospodnji reče Manoju: „Da me i zadržite, ja ne bih jeo tvoju hranu. Ali ako hoćeš da prineseš žrtvu svespalnicu, prinesi je Gospodu.“ Manoje nije znao da je to Anđeo Gospodnji.

17 Manoje tada upita Anđela Gospodnjeg: „Kako ti je ime, da bismo mogli da te častimo kad se ispune tvoje reči?“

18 Anđeo Gospodnji reče: „Zašto me pitaš za moje ime; ono je čudesno.“

19 Manoje uze jare i prinos, i na steni ih prinese kao svespalnicu Gospodu, koji čini čudesa. Dok su Manoje i njegova žena gledali

20 kako se plamen sa žrtvenika diže k nebu, Anđeo Gospodnji se uznesu u plamenu s žrtvenika. Videvši to, Manoje i njegova žena padoše ničice.

21 Anđeo Gospodnji nije se više ukazivao Manoju i njegovoj ženi. Tada je Manoje shvatio da je to bio Anđeo Gospodnji.

22 Manoje reče svojoj ženi: „Jamačno ćemo umreti jer smo videli Boga!“

23 Njegova žena mu reče: „Da je Gospod hteo da nas usmrti, ne bi prihvatio svespalnicu i prinos iz

naših ruku, ne bi nam dozvolio da vidimo sve ovo, niti bi nam obznanio tako nešto.“

²⁴ Žena rodi sina i dade mu ime „Samson“. Dečak je odrastao a Gospod ga je blagoslovio.

²⁵ Duh Gospodnji je počeo da deluje u njemu u Danovom taboru, između Saraje i Estaola.

14

Samsonova ženidba

¹ Jednom Samson siđe u Timnu i zapazi tamo filistejsku devojkju.

² Kad se vratio gore ispričao je to ocu i majci. Rekao je: „Video sam filistejsku devojkju u Timni. Zato mi je sada uzмите za ženu.“

³ Njegovi otac i majka mu rekoše: „Zar nema devojaka u tvome bratstvu i u celom našem narodu, da moraš ići da uzmeš sebi ženu od neobrezanih Filistejaca?“

Samson odgovori ocu i majci: „Nju mi uzмите, jer ona je za mene ona prava.“

⁴ Njegov otac i njegova majka nisu znali da to dolazi od Gospoda, koji je tražio zdevicu s Filistejcima. U to vreme su Filistejci vladali nad Izrailjem.

⁵ Samson je sišao u Timnu sa svojim ocem i svojom majkom. Kad su došli do timnjanskih vinograda, mladi lav ričući krene prema njemu.

⁶ Duh Gospodnji siđe na njega, i on golim rukama rastrže lava kao jare. Ipak, ocu i majci nije rekao šta je uradio.

⁷ Onda je otišao k onoj devojkji i pričao sa njom; ona je za Samsona bila ona prava.

⁸ Kad se posle izvesnog vremena vratio da je odvede, skrenuo je da pogleda mrtvog lava, a ono, u mrtvom lavu roj pčela i med.

⁹ Zahvatio je med šakom, pa ga je idući jeo. Onda je otišao svome ocu i svojoj majci, i dao meda i njima, te su i oni jeli. Međutim, nije im rekao da ga je uzeo iz mrtvog lava.

¹⁰ Njegov otac ode k devojci i Samson napravi tamo gozbu, kako su to običavali mladi ljudi.

¹¹ Čim su ga videli odredili su mu trideset pratilaca da budu uz njega.

¹² Tada im je Samson rekao: „Dozvolite mi da vam postavim zagonetku. Ako je odgonetnete za sedam dana gozbe, daću vam trideset lanenih košulja i trideset svećanih haljina.

¹³ A ako ne budete mogli da je odgonetnete, vi ćete meni dati trideset lanenih košulja i trideset svećanih haljina.“

Oni rekoše: „Reci svoju zagonetku, mi te slušamo.“

¹⁴ Samson im reče:
„Od onog koji jede izašlo je jelo,
od jakoga izašlo je slatko.“

Tri dana nisu mogli da odgonetnu zagonetku.

¹⁵ Četvrtog dana rekoše njegovoj ženi: „Izmami od svog muža rešenje zagonetke, ili ćemo spaliti i tebe i kuću tvoga oca. Zar ste nas pozvali ovde da nas opljačkate?“

¹⁶ Samsonova žena je došla pred njega plačući i govoreći: „Ti me svakako mrziš i ne voliš me. Postavio si zagonetku mojim sunarodnicima, a meni je nisi rastumačio?“

On joj odgovori: „Nisam je rastumačio svome ocu i svojoj majci, a tebi da je rastumačim?“

¹⁷ Ona je tako plakala pred njim sedam dana, koliko je trajala njihova gozba. Sedmoga dana joj je rastumačio zagonetku, jer je toliko navaljivala na njega. Ona je onda odala zagonetku svojim sunarodnicima.

¹⁸ Sedmoga dana, pre zalaska sunca, meštani grada mu rekoše:

„Šta je slađe od meda,
i šta je jače od lava?“

Samson im reče:

„Da niste orali s mojom junicom,
moju zagonetku ne biste rešili!“

¹⁹ Tada Duh Gospodnji siđe na njega, te on ode u Askalon i pobi trideset ljudi. Skinuo je s njih odeću i dao svečane haljine onima što su odgonetnuli zagonetku. Tako razjaren vratio se gore očevoj kući.

²⁰ A Samsonovu ženu su dali jednom od njegovih svadbenih pratilaca koji je bio uz njega.

15

Samson pali Filistejcima letinu

¹ Posle nekog vremena, u vreme žetve pšenice, Samson dođe da poseti svoju ženu noseći joj jare. Rekao je: „Hoću da uđem k svojoj ženi u sobu.“ Ali njen otac mu nije dao da uđe.

² Njen otac mu reče: „Bio sam uveren da je mrziš, pa sam je dao jednom od tvojih pratilaca. Nije li njena mlađa sestra lepša od nje? Uzmi nju umesto one.“

³ Samson im reče: „Ovaj put neću biti kriv Filistejcima kad im učinim neko zlo.“

⁴ Samson ode, uhvati tri stotine lisica, okrene ih repom prema repu i sveže im po jednu baklju između dva repa.

⁵ Onda zapali baklje i pusti lisice među filistejsku letinu. Tako je spalio požnjevenu i nepožnjevenu letinu, vinograde i maslinike.

⁶ Filistejci su se pitali: „Ko je ovo učinio?“ Rekli su im: „To je bio Samson, zet jednog Timnjanina, zato što je ovaj uzeo njegovu ženu i dao je jednom od njegovih pratilaca.“

Tada se Filistejci dignu i spale i nju i njenog oca.

⁷ Samson im je na to rekao: „Kad ste to uradili, neću se smiriti dok vam se ne osvetim.“

⁸ Istukao ih je uzduž i popreko nanevši im veliki poraz. Onda je otišao, nastanio se u pećinu Etamske stene.

⁹ Ali Filistejci se dignu i utabore se u Judi. Bili su se raširili do Lehije.

¹⁰ Judejci im rekoše: „Zašto ste se ustali protiv nas?“

Oni im odgovoriše: „Ustali smo da svežemo Samsona i učinimo mu kako je on učinio nama.“

¹¹ Tada je tri hiljade ljudi iz Judinog plemena otišlo do ruba Etamske pećine i reklo Samsonu: „Zar ti nije poznato da Filistejci vladaju nad nama? Šta si nam to učinio?“

On im odgovori: „Kako su oni meni učinili, tako sam ja učinio njima.“

¹² Oni mu rekoše: „Došli smo da te svežemo i predamo Filistejcima u ruke.“ Samson im reče: „Zakunite mi se da me vi sami nećete ubiti!“

13 „Nećemo – rekoše mu – samo ćemo te svezati i predati u njihove ruke, ali te nećemo ubiti.“ Zatim su ga svezali sa dva nova konopca i odveli iz pećine.

14 Kad je došao do Lehije, Filistejci krenuše na njega kličući od radosti. Tada ga Duh Gospodnji obuže, i konopci oko njegovih ramena postadoše kao laneni konci spaljeni vatrom, te sveze spadoše sa njegovih ruku.

15 Tu je našao svežu magareću čeljust, dohvatio je i njome pobio hiljadu ljudi.

16 Samson reče:
„Magarećom čeljusti
gomilu sam na gomilu naslagao;
magarećom čeljusti
pobio sam hiljadu.“

17 Kad je to izrekao, bacio je čeljust iz svoje ruke i nazvao ono mesto „Ramat-Lehija“.

18 Kako je bio veoma žedan, zavapio je ka Gospodu i rekao: „Gospode, ti si izvojevao ovo veliko izbavljenje rukom svoga sluge. Zar sad da umrem od žeđi i padnem u ruke neobrezanima?“

19 Gospod probi šupljinu što je kod Lehije i odatle izbi voda. Samson se napio, povratio snagu i oporavio se. Zato je to mesto nazvao *En-Akore**, a ono je do danas u Lehiji.

20 On je bio sudija u Izrailju za vreme filistejske vladavine dvadeset godina.

16

Samson u Gazi

* 15:19 Simbolično ime: *Izvor onog koji vapi.*

¹ Jednom je Samson otišao u Gazu. Tamo je video neku bludnicu i ušao k njoj.

² Ljudima u Gazi je bilo javljeno: „Samson je došao ovamo!“ Tada su ga opkolili i cele noći čekali u zasedi na njega kod gradskih vrata. Pritajili su se cele noći, misleći: „Ubićemo ga kad svane zora.“

³ Samson je ležao do ponoći, a onda je ustao, dohvatio gradska vrata s oba dovratka i iščupao ih zajedno s prevornicom. Zatim je vrata stavio na ramena i izneo ih na vrh jednog brda koje se nalazi kod Hevrona.

Samson i Dalila

⁴ Posle toga, Samson je zavoleo jednu devojkicu iz doline Sorika, koja se zvala Dalila.

⁵ Filistejski knezovi odu gore k njoj i reknu joj: „Gledaj da izmamiš od njega gde se krije njegova velika snaga, kako bismo mogli da ga svladamo, svežemo i pokorimo. Svaki od nas će ti, zauzvrat, dati po hiljadu i stotinu srebrnih šekela.“

⁶ Dalila reče Samsonu: „Reci mi gde se krije tvoja velika snaga? Čime bi mogao da budeš vezan i svladan?“

⁷ Samson joj odgovori: „Da me vežu sa sedam svežih volujskih žila, koje se još nisu osušile, izgubio bih snagu i postao kao svaki drugi čovek.“

⁸ Filistejski knezovi su joj doneli sedam svežih volujskih žila, još neosušenih, i ona ga je vezala njima.

⁹ A kod nje u sobi čekala je zaseda. Ona povika: „Samsone, Filistejci idu na tebe!“ On pokida žile kao što se kudolja prekine kad je dohvati vatra. Tako se nije saznalo gde se krije njegova snaga.

¹⁰ Dalila reče Samsonu: „Eto, ti si terao šegu sa mnom i ispričao mi laži. A sad mi reci čime bi mogli da te svežu.“

¹¹ On joj reče: „Da me vežu novim, još neupotrebljenim konopcima, izgubio bih snagu i postao kao svaki drugi čovek.“

¹² Tada Dalila uze sedam novih konopaca i sveza ga njima. Onda mu viknu: „Samsone, Filistejci idu na tebe!“ Zaseda je, naime, čekala u sobi. Ali on pokida konopce na svojim ramenima kao konce.

¹³ Dalila reče Samsonu: „Eto, ti sve vreme teraš šegu sa mnom i pričaš mi laži. Rec mi čime mogu da te vežu.“

On joj odgovori: „Da mi upletu sedam pramenova kose na razboj i zaglave ih klinom, postao bih kao svaki drugi čovek.“

¹⁴ Dok je on spavao, ona uplete sedam pramenova njegove kose na razboj i zaglavi ih klinom.

Onda mu viknu: „Samsone, Filistejci idu na tebe!“ On se probudi iz sna, i istrgne i klin, i razboj i osnovu.

¹⁵ Ona mu reče: „Kako možeš reći da me voliš, kad srcem nisi sa mnom? Triput si već terao šegu sa mnom i nisi mi rekao gde se krije tvoja velika snaga.“

¹⁶ Ali kako mu je ona svakoga dana dodijavala svojim rečima i saletala ga, smučilo mu se do smrti,

¹⁷ pa joj je otvorio celo svoje srce. Rekao joj je: „Britva nikada nije prešla preko moje glave, jer sam nazirej Božiji od majčine utrobe. Da se ošišam, snaga bi me napustila; izgubio bih snagu i postao kao svaki drugi čovek.“

18 Kad je Dalila videla da joj je otvorio celo svoje srce, poručila je filistejskim knezovima: „Dođite sada, jer mi je otvorio celo svoje srce.“ Filistejski knezovi dođu k njoj, noseći srebro u rukama.

19 Ona ga je uspavala na svome krilu i pozvala jednog čoveka, pa mu je odsekla sedam pramenova kose s glave. Prvo ga je ona savladala. Tako ga je napustila snaga.

20 Onda je viknula: „Samsone, Filistejci idu na tebe!“

On se probudio iz sna misleći: „Izvući ću se kao i ranije i oslobodiću se“, jer nije znao da je Gospod odstupio od njega.

21 Tada su ga Filistejci uhvatili i iskopali mu oči. Zatim su ga odveli u Gazu i okovali ga bronzanim okovima. U tamnici je okretao mlin.

22 Međutim, odsečena kosa je počela da raste.

Samsonova smrt

23 A Filistejski knezovi bili su se okupili da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu i da se provesele. Rekli su: „Naš bog nam je predao u ruke našeg neprijatelja Samsona.“

24 Kad je narod video Samsona, slavio je svoga boga i klicao:

„Naš bog nam je predao u ruke
našeg neprijatelja Samsona,
koji je opustošio našu zemlju
i pobio mnoge od nas.“

25 Kad im se srce ispunilo radošću, povikali su: „Pozovite Samsona da nas zabavlja!“ Dovedi su Samsona iz tamnice, te je ovaj igrao pred njima.

Onda su ga postavili između stubova.

26 Samson reče momku koji ga je vodio za ruku: „Ostavi me tamo gde mogu da opipam stubove na kojima građevina počiva, da se naslonim na njih.“

27 A zgrada je bila puna muškaraca i žena. Tamo su bili i svi filistejski knezovi. Samo je na krovu bilo oko tri hiljade muškaraca i žena koji su gledali kako Samson igra.

28 Samson zazva Gospoda i reče: „Gospode Bože, seti me se i daj mi snagu još samo ovaj put, o, Bože, da se odjednom osvetim Filistejcima za svoje oči!“

29 Samson napipa dva srednja stuba na kojima je zgrada počivala, opre se o njih, desnicom o jedan, a levicom o drugi,

30 i reče: „Neka umrem s Filistejcima!“ Zatim ih je svom snagom gurnuo, te se zgrada srušila na knezove i na narod koji je bio u njoj. Onih koje je pobio umirući, bilo je više nego onih koje je pobio za života.

31 Tada su došla njegova braća i sav dom oca njegovog, uzela ga i odnela gore. Sahranili su ga između Saraje i Estaola u grobu njegovog oca, Manoja. On je sudio Izrailju dvadeset godina.

17

Miheja vrši idolopokloničku službu

1 Bio neki čovek iz Jefremove gore po imenu Miheja.

2 On je rekao svojoj majci: „Hiljadu i stotinu srebrnih šekela koji su ti ukradeni, zbog kojih si preda mnom izrekla kletvu – to srebro je kod mene, ja sam ga uzeo.“

Njegova majka mu reče: „Neka te Gospod blagoslovi, sine moj!“

³ Tih hiljadu i stotinu srebrnih šekela je vratio svojoj majci. Majka mu reče: „Srebro koje sam posvetila Gospodu, dajem svome sinu, da od njega načini rezanog i livenog idola. Sada ti ih vraćam.“

⁴ Kad je *Miheja* vratio srebro svojoj majci, ona je uzela dve stotine srebrnih šekela i dala ih zlataru. On je od njih načinio rezanog i livenog idola koji je stajao u *Mihejinoj* kući.

⁵ Ovaj čovek, *Miheja*, je posedovao svetište. On je načinio efod i kućne idole, i posvetio jednog od svojih sinova za svoga sveštenika.

⁶ U ono vreme nije bilo cara u Izrailju, i svako je radio što mu se činilo pravo.

⁷ A bio je jedan mladić iz *Vitlejema Judinog*, iz *Judinog* plemena. On je bio *Levit* koji je živeo tamo kao došljak.

⁸ Taj čovek je otišao iz grada *Vitlejema* u *Judi* da nađe sebi mesto da se naseli kao došljak. Putujući došao je u *Jefremovu* goru do *Mihejine* kuće.

⁹ *Miheja* ga upita: „Odakle dolaziš?“

Levit mu odgovori: „Ja sam iz *Vitlejema* u *Judi*, i tražim da se negde nastanim.“

¹⁰ *Miheja* mu reče: „Ostani da živiš kod mene i budi mi ocem i sveštenikom, a ja ću ti davati deset srebrnih šekela godišnje, odeću i hranu.“ *Levit* ode k njemu.

¹¹ *Levit* je pristao da živi kod tog čoveka, i mladić mu je bio kao jedan od njegovih sinova.

¹² *Miheja* je posvetio *Levita* i on mu je postao sveštenik. Mladić je živeo u *Mihejinoj* kući.

¹³ *Miheja* reče: „Sada znam da će mi *Gospod* dati napretka, zato što imam *Levita* za sveštenika.“

18

Seoba Danovog plemena

¹ U ono vreme, kada nije bilo cara u Izrailju, Danovo pleme je tražilo sebi zemlju da se naseli, jer do tada nije primilo u posed zemlju među Izrailjevim plemenima.

² Zato su Danovci iz svoga plemena poslali petoricu hrabrih ratnika iz Saraje i Estaola, da uhode zemlju i istraže je. Rekli su im: „Idite i izvidite zemlju.“

Oni odu u Jefremovu goru, u Mihejinu kuću, i tamo prespavaju.

³ Kad su bili kod Mihejine kuće, prepoznali su glas mladoga Levita. Svrate oni tamo i upitaju ga: „Ko te je doveo ovamo? Šta radiš ovde? Zašto si tu?“

⁴ On im odgovori: „Tako i tako je Miheja učinio za mene. On me je unajmio, te sam postao njegov sveštenik.“

⁵ Oni mu rekoše: „Pitaj Boga da znamo hoće li put na koji smo pošli biti uspešan?“

⁶ On im reče: „Idite u miru. Gospod bdi nad putem na koji ste pošli.“

⁷ Tih pet ljudi odu i dođu u Lais. Videli su da narod u njemu živi spokojno, po običaju Sidonaca – mirno i spokojno. Osvajači im nisu upadali u zemlju, a nije bilo ni vladara. Osim toga, bili su daleko od Sidonaca, i ni sa kim nisu imali dodira.

⁸ Kad su se vratili svojoj braći u Saraju i Estaol, njihova braća su ih pitala: „Kakve vesti donosite?“

⁹ Oni im odgovoriše: „Dižite se! Krenimo gore na njih, jer videli smo da je zemlja veoma dobra!

Šta još čekate? Ne oklevajte da odete i zauzmete tu zemlju.

¹⁰ Kad dođete tamo, naći ćete bezbrižan narod, a i zemlja je prostrana. Gospod je predao zemlju u vaše ruke. To mesto ne oskudeva ni u čemu što zemlja daje.“

¹¹ Tada je šest stotina naoružanih ljudi iz Danovog plemena krenulo iz Saraje i Estaola.

¹² Otišli su gore i utaborili se kod Kirijat-Jarima u Judi. Zato se to mesto sve do danas zove „Danov tabor“. Ono se nalazi zapadno od Kirijat-Jarima.

¹³ Odatle su otišli u Jefremovu goru i došli do Mihejine kuće.

¹⁴ Ona petorica što su išla da uhode zemlju Lais rekoše svojoj braći: „Znate li da u ovim kućama postoje efod i kućni idoli, te idol rezani i liveni? Sad znate šta da radite.“

¹⁵ Onda su svratili tamo i ušli u kuću mladoga Levita, kod Mihejine kuće, i upitali ga za zdravlje.

¹⁶ Šest stotina ljudi iz Danovog plemena, naoružanih za rat, ostalo je da stoji na ulazu kapije.

¹⁷ A ona petorica što su išli gore da uhode zemlju odu unutra i uzmu rezani kip, efod, kućne idole, i livenog idola. Sveštenik je stajao na ulazu kapije uz onih šest stotina ljudi naoružanih za rat.

¹⁸ Kad su ušli u Mihejinu kuću i uzeli rezani kip, efod, kućne idole i livenog idola, sveštenik im reče: „Šta to radite?“

¹⁹ Oni mu odgovoriše: „Umukni! Stavi ruku na usta i pođi s nama. Bićeš nam ocem i sveštenikom.

Nije li za tebe bolje da budeš sveštenik celom plemenu u Izrailju, nego da budeš sveštenik u domu jednog čoveka?“

²⁰ Sveštenik se tome obradovao; uzeo je efod, kućne idole i rezani kip, pa se pridružio narodu.

²¹ Onda su se okrenuli i nastavili put. Napred su pustili decu, sitnu stoku, i imovinu.

²² Oni su se već bili udaljili od Mihejine kuće, kad su žitelji kuća koje su bile oko Mihejine kuće digli viku i dali se u poteru za Danovcima.

²³ Pošto su vikali za njima, Danovci su se okrenuli i rekli Miheji: „Šta je s tobom? Zašto si digao narod?“

²⁴ *Miheja* odgovori: „Uzeli ste bogove koje sam napravio i sveštenika, i otišli. Šta meni ostaje? I još me pitate: 'Šta je s tobom?'“

²⁵ Danovci mu rekoše: „Glasa više da nisi pustio za nama! Inače bi neki besni ljudi mogli da se obore na tebe, pa bi navukao propast i na sebe i na svoju porodicu.“

²⁶ Danovci, zatim, odu svojim putem, a Miheja, videvši da su jači od njega, okrene se i vrati svojoj kući.

²⁷ Danovci su uzeli ono što je Miheja napravio, i sveštenika koji je bio kod njega, pa su navalili na Lais, na mirne i bezbrižne ljude. Pobili su ih oštricom mača, a grad su spalili.

²⁸ Nije bilo nikoga da ih izbavi, jer je grad bio daleko od Sidona, i ni sa kim nisu imali dodira. Grad je ležao u dolini, koja je bila kod Vet-Reova.

Danovci su iznova sagradili grad i naselili se u njemu.

²⁹ Nazvali su ga Dan, po imenu svoga praoca Dana, koji se rodio Izrailju. Grad se pre toga zvao „Lais“.

³⁰ Danovci su postavili sebi idola, a Jonatan, sin Girsama, Mojsijevog sina, i njegovi sinovi, bili su sveštenici Danovom plemenu, sve do vremena izgnanstva zemlje.

³¹ Postavili su sebi Mihejinog idola, koji je ovaj napravio, tako da je stajao tamo za sve vreme dok je Dom Božiji bio u Silomu.

19

Zločin stanovnika Gavaje u Venijaminovom plemenu

¹ U ono vreme, kada nije bilo cara u Izrailju, živeo je na kraju Jefremove gore neki čovek, Levit. On je sebi uzeo inoću iz Vitlejema Judinog.

² Ali inoća se naljutila na njega, pa je pobjegla od njega u dom svoga oca u Vitlejem Judin. Tamo je bila četiri meseca.

³ Njen muž ode za njom da je ubedi da se vrati. Sa sobom je vodio slugu i par magaraca. Ona ga je dovela u kuću njenog oca. Kad ga je njen otac video, radosno ga je primio.

⁴ Njegov tast, devojčin otac, je navalio na njega da ostane, pa je ostao s njim tri dana. Tamo su jeli, pili i noćili.

⁵ Četvrtog dana su poranili; on se spremio da ide, ali je devojčin otac rekao svome zetu: „Okrepi se zalogajem hleba, pa onda idite.“

⁶ Njih dvojica su seli, pa su jeli i pili zajedno. Onda je devojčin otac rekao tom čoveku: „Hajde, ostani još noćas i provedi se.“

7 Čovek je ustao da krene, ali je njegov tast navalio na njega, te je opet prespavao tamo.

8 Kad je petoga dana poranio da ide, devojčin otac mu reče: „Okrepi se i sačekaj dok odmakne dan.“ Tako su obojica jeli.

9 Čovek je, zatim, ustao da pođe sa svojom inoćom i momkom. Njegov tast, devojčin otac, mu reče: „Evo, dan naginje k večeri; prenoćite ovde, jer dan je na izmaku. Prenoći ovde i provešeli se, a sutra poranite i pođite na put svojoj kući.“

10 Ali čovek nije hteo da prenoći, nego je ustao i otišao. Došao je na domak Jevusa, to jest, Jerusalima, vodeći sa sobom par osedlanih magaraca, svoju inoću i slugu.

11 Dan je skoro sasvim bio na izmaku kad su bili kod Jevusa. Tada sluga reče svome gospodaru: „Hajde da svratimo u ovaj jevusejski grad i prenoćimo u njemu.“

12 Njegov gospodar mu reče: „Nećemo da svraćamo u grad stranaca koji nisu Izrailjci, nego ćemo ići u Gavaju.“

13 Levit još reče svome sluzi: „Hajde da stignemo do kojeg od onih mesta i prenoćimo u Gavaji ili u Rami.“

14 Tako su nastavili da putuju. Sunce je već bilo zašlo kad su bili blizu Gavaje, koja pripada Venijaminovom *plemenu*.

15 Skrenuli su tamo da prenoće u Gavaji. Levit je ušao u grad i seo na gradski trg, ali nije bilo nikoga da ih primi u kuću da prenoće.

16 A neki starac se uveče vraćao s njive nakon posla. On je bio iz Jefremove gore, ali je živeo

kao došljak u Gavaji. Stanovnici mesta su bili Venijaminovci.

¹⁷ Podigavši pogled ugledao je putnika na gradskom trgu. „Kuda ideš? – upita starac. I odakle dolaziš?“

¹⁸ Levit mu odgovori: „Idemo od Vitlejema Judinog na kraj Jefremove gore. Ja sam odande. Putovao sam u Vitlejem Judin i idem u Dom Gospodnji, ali nema nikoga da me primi u svoj dom.“

¹⁹ Mi imamo slamu i seno za naše magarce, a hleba i vina za mene, za tvoju sluškinju i za momka s tvojim slugama. Ni u čemu ne oskudevamo.“

²⁰ Starac mu odgovori: „Mir s tobom! Ja ću se postarati za sve što ti treba. Samo nemoj provesti noć na trgu.“

²¹ Tada ga je doveo svojoj kući i dao krmu magarcima. Zatim su oprali noge, pa su jeli i pili.

²² Dok su se oni gostili, neki ljudi iz grada, ništarije, opkole kuću i počnu da lupaju na vrata. Rekli su starcu, gospodaru kuće: „Izvedi čoveka koji je došao u tvoju kuću da spavamo s njim.“

²³ Gospodar kuće izađe pred njih i reče im: „Ne, braćo! Ne činite takva zla! Taj čovek je ušao u moju kuću, zato ne činite takvu sramotu!“

²⁴ Evo, izvešću vam svoju ćerku, devicu, i njegovu inoću; nad njima izvršite nasilje. Činite s njima što god hoćete, ali ne činite ovom čoveku takvu sramotu!“

²⁵ Međutim, ljudi nisu hteli da ga poslušaju. Tada je *Levit* zgrabio inoću i izveo im je napolje. Oni su je silovali i zlostavljali celu noć do jutra. Pustili su je u osvit zore.

²⁶ Žena je došla pred svitanje i pala na ulaz kuće onog čoveka gde je bio njen gospodar. Tamo je ostala dok se nije razdanilo.

²⁷ Njen Gospodar je ustao ujutro, otvorio vrata kuće i izašao da nastavi svojim putem. Tu je ugledao ženu kako leži na ulazu kuće, s rukama na pragu.

²⁸ On joj reče: „Ustani da idemo!“ Ali ona nije odgovorila. Čovek ju je stavio na magarca, spremio se i zaputio kući.

²⁹ Kad je došao kući, uzeo je nož, pa je uzeo svoju inoću i rasekao je, ud po ud, na dvanaest delova, i razaslao ih u sve krajeve Izrailja.

³⁰ Ko god je to video, rekao je: „Tako se nešto nije dogodilo ni videlo od dana kad su Izrailjci izašli iz Egipta, do danas. Razmislite o tome, posavetujte se, pa se izjasnite.“

20

Rat Izrailjaca protiv Venijaminovaca

¹ Tada su izašli svi Izrailjci, od Dana do Vir-Saveje i zemlje Galad. Zajednica se sabrala kao jedan čovek kod Gospoda u Mispi.

² Na zbor Božijeg naroda došli su glavari celog naroda, svih Izrailjevih plemena, i četiri stotine hiljada ljudi naoružanih mačem.

³ A Venijaminovci su čuli da su Izrailjci otišli gore u Mispu. Izrailjci zapitaše: „Recite nam kako se dogodio zločin?“

⁴ Levit, muž žene koja je bila ubijena, odgovori: „Ja sam sa inočom došao u Gavaju Venijaminovu da prenoćim.“

⁵ Međutim, napali su me meštani Gavaje i noću opkolili kuću u kojoj sam bio; hteli su da me ubiju. Moju inoću su silovali, tako da je umrla.

⁶ Ja sam, onda, uzeo inoću, rasekao je i poslao je u sve delove Izrailjevog nasledstva, jer su počinili izopačenost i sramotu u Izrailju.

⁷ Evo, svi ste vi Izrailjci; razmotrite stvar i ovde donesite odluku.“

⁸ Sav narod ustade kao jedan čovek, govoreći: „Niko od nas neće ići svome domu, niko se od nas neće vraćati svojoj kući.

⁹ A sad, ovo je što ćemo uraditi Gavaji: poći ćemo na nju kako žreb pokaže.

¹⁰ Izabraćemo deset ljudi od stotinu iz svih izrailjskih plemena, stotinu od hiljadu, i hiljadu od deset hiljada, da nose namirnice za vojsku. Kad vojska uđe u Gavaju Venijaminovu, kazniće je za sramotu koju je počinila u Izrailju.“

¹¹ Svi su se Izrailjevi ljudi sabrali protiv tog grada, združeni kao jedan čovek.

¹² Izrailjska plemena poslaše ljude po svom Venijaminovom plemenu i upitaše: „Kakav se to zločin dogodio među vama?

¹³ Predajte sad te ništarije iz Gavaje da ih pogubimo i iskorenimo zlo iz Izrailja.“ Ali Venijaminovci nisu hteli da poslušaju glas svoje braće Izrailjaca.

¹⁴ Tada su se Venijaminovci iz svojih gradova sabrali u Gavaji da ratuju protiv Izrailjaca.

¹⁵ Venijaminovaca iz gradova, koji su tog dana bili sabrani, bilo je dvadeset šest hiljada ljudi naoružanih mačem, ne računajući sedam stotina izabranih ljudi, žitelje Gavaje, koji su bili sabrani.

16 Od sveg tog naroda, ovih sedam stotina izabranih ljudi bili su levaci; svaki je od njih gađao kamenom iz pračke u dlaku, ne promašujući.

17 Izrailjaca, bez Venijaminovaca, koji su bili sabrani, bilo je četiri stotine hiljada ljudi naoružanih mačem, sve samih ratnika.

18 Oni su ustali i otišli gore u Vetilj da pitaju Boga. Izrailjci su pitali: „Ko će od nas prvi krenuti da ratuje sa Venijaminovcima?“

Gospod odgovori: „Juda *neka pođe* prvi.“

19 Izrailjci ustanu ujutro i utabore se nasuprot Gavaje.

20 Izrailjski ljudi su izašli da ratuju protiv Venijamina; svrstali su se u bojni red da stupe u boj protiv Gavaje.

21 Ali Venijaminovci izađu iz Gavaje i potuku Izrailjce. Tog dana je palo dvadeset dve hiljade ljudi.

22 Vojska Izrailjaca je prikupila snagu, te se ponovo svrstala u bojni red na istom mestu gde se svrstala prvoga dana.

23 Naime, Izrailjci su otišli gore i plakali pred Gospodom sve do večeri. Pitali su Gospoda: „Hoću li opet stupiti u boj s mojim bratom Venijaminom?“

Gospod odgovori: „Krenite na njega!“

24 Drugoga dana Izrailjci krenu na Venijaminovce.

25 Ali Venijaminovci iz Gavaje izađu im na megdan drugoga dana i potuku Izrailjce. Palo je još osamnaest hiljada ljudi, od kojih je svaki bio naoružan mačem.

26 Tada su svi Izrailjci, sav narod, otišli gore u Vetilj, te su plakali i sedeli pred Gospodom. Tog dana su postili sve do večeri i prinosili žrtve svespalnice i žrtve mira pred Gospodom.

27 Izrailjski narod je pitao Gospoda. (Tamo je u te dane bio Kovčeg saveza Božijeg,

28 a Fines, sin Eleazarov, sin Aronov, služio je pred njim u ta vremena.) Izrailjci su pitali *Gospoda*: „Hoćemo li ponovo izaći u boj protiv naše braće Venijaminovaca, ili da se okanemo toga?“

Gospod odgovori: „Krenite, jer ću vam ga sutra predati u ruke.“

29 Tada je Izrailj postavio zasedu Gavaji unaokolo.

30 Trećega dana Izrailj krene na Venijaminovce; svrstali su se u bojni red protiv Gavaje, kao i pre.

31 Venijaminovci su izašli na megdan vojsci, i počeli da ubijaju narod, kao i pre, ali su bili odvučeni od grada na puteve, od kojih jedan vodi gore u Vetilj, a drugi u Gavaju. Ubili su oko trideset Izrailjaca na polju.

32 Venijaminovci su govorili: „Padaju pred nama kao prvi put!“ A Izrailjci su se bili dogovorili: „Bežimo da ih odmamimo od grada na puteve!“

33 Tada su svi Izrailjci krenuli sa svog mesta i svrstali se u bojni red kod Val-Tamara, dok je izrailjska zaseda jurnula iz svoga skrovišta kod poljana Gavaje.

34 Pred Gavaju je došlo deset hiljada izabranih ljudi iz celog Izrailja. Nastala je ljuta bitka, ali Venijaminovci nisu znali da im se bliži propast.

³⁵ Gospod je porazio Venijamina pred Izrailjem. Tog je dana Izrailj pobio dvadeset pet hiljada stotinu ljudi, koji su svi bili naoružani mačem.

³⁶ Tada su Venijaminovci shvatili da su poraženi.

A oni Izrailjci što su uzmakli sa svojih položaja pred Venijaminovcima, uzdali su se u zasedu koju su postavili Gavaji.

³⁷ Zaseda je hitro navalila na Gavaju, i ušavši u nju, posekla celi grad oštricom mača.

³⁸ A Izrailjci su se bili dogovorili sa onima iz zasede: kad ovi uđu u grad, neka podignu veliki oblak dima iz grada kao znak.

³⁹ Tada će se Izrailjci vratiti u boj.

Kad su, dakle, Venijaminovci počeli da ubijaju, palo je tridesetak Izrailjaca. Tada su govorili: „Nema sumnje, ginu pred nama kao u pređašnjem boju!“

⁴⁰ Kad je znak, stub dima, počeo da se diže iz grada, Venijaminovci su se obazreli i ugledali kako se plamen iz celog grada diže do neba.

⁴¹ Tada su se Izrailjci okrenuli, a Venijaminovci su se prestravili, jer su shvatili da ih je zadesilo zlo.

⁴² Venijaminovci se dadoše u beg pred Izrailjcima putem što vodi u pustinju, ali se iz bitke nisu mogli izvući, jer su ih ubijali i oni što su izašli iz gradova.

⁴³ Oni su opkolili Venijaminovce i, goneći ih bez predaha, dokrajčili ih pred Gavajom na istoku.

⁴⁴ Palo je osamnaest hiljada Venijaminovaca, sve samih ratnika.

⁴⁵ Venijaminovci su se okrenuli i pobegli prema pustinji, ka steni Rimonu, ali su Izrailjci posekli još

pet hiljada ljudi po putevima. Pratili su ih u stopu dok im nisu potukli još dve hiljade ljudi.

⁴⁶ Tog je dana palo ukupno dvadeset pet hiljada Venijaminovaca naoružanih mačem, sve samih ratnika.

⁴⁷ Onih koji su se okrenuli i pobjegli ka steni Rimonu, bilo je šest stotina. Ovi su ostali četiri meseca kod Stene Rimona.

⁴⁸ Izrailjci su se zatim vratili natrag k Venijaminovcima i pobili mačem muškarce iz gradova, stoku i što se god našlo. A sve gradove na koje su naišli spalili su ognjem.

21

Žene za Venijaminovce

¹ A Izrailjci su se bili zakleli kod Misper: „Niko od nas neće dati svoju ćerku Venijaminovcu za ženu.“

² Narod je došao u Vetilj. Tamo su sedeli pred Bogom do večeri, naričući i gorko plačući.

³ Govorili su: „Gospode, Bože Izrailjev! Zbog čega se dogodilo ovo u Izrailju, da jednog plemena danas više nema u Izrailju?“

⁴ Sledećeg jutra je narod poranio i sagradio žrtvenik, pa je prineo žrtve svespalnice i žrtve mira.

⁵ Izrailjci upitaše: „Ima li koga od svih Izrailjevih plemena da nije došao gore na zbor pred Gospoda?“ Naime, tvrdo su se zakleli da će svakako biti pogubljen onaj ko ne dođe Gospodu gore u Mispu.

⁶ Tada su se Izrailjci sažalili nad svojim bratom Venijaminom i rekli: „Danas je odsečeno jedno pleme od Izrailja.“

⁷ Šta da učinimo da preživeli dobiju žene, kad smo se zakleli Gospodom da im nećemo dati svoje ćerke za žene?“

⁸ Upitali su: „Ima li koga od Izrailjevih plemena da nije došao pred Gospoda, gore u Mispu?“ Ispostavilo se da niko iz Javis-Galada nije došao u tabor, na zbor.

⁹ Jer kad se narod prebrojio, tamo nije bilo nikog od stanovnika Javis-Galada.

¹⁰ Zatim su poslali tamo četu od dvanaest hiljada ratnika i zapovedili im: „Idite i pobijte oštrim mačem stanovnike Javis-Galada, i žene i decu.“

¹¹ Ovako ćete učiniti: „Ubijte svakog muškarca i svaku ženu koja je delila postelju sa muškarcem.“

¹² Među stanovništvom Javis-Galada našli su četiri stotine devica koje nisu delile postelju s muškarcem, pa su ih doveli u Silom, koji je u Hananu.

¹³ Onda je cela zajednica poslala poruku Venijaminovcima, koji su bili kod stene Rimona, i objavila im mir.

¹⁴ Tada su se Venijaminovci vratili, i dali im žene iz Javis-Galada, koje su bile pošteđene. Međutim, nije ih bilo dovoljno za sve.

¹⁵ Narod se sažalio nad Venijaminom, zato što je Gospod okrnjio jedno od izrailjskih plemena.

¹⁶ Tada su starešine zbora rekly: „Šta da učinimo da preživeli dobiju žene, pošto su žene iz Venijamina istrebljene?“

¹⁷ Rekoše još: „Venijaminovo nasleđstvo mora pripasti preživelim, da se ne bi zatrlo jedno pleme iz Izrailja.

¹⁸ Mi im ne možemo dati svoje ćerke za žene, jer su se Izrailjci zakleli: 'Nek je proklet onaj ko da ženu Venijaminovcu!'

¹⁹ Evo – rekoše – u Silomu se svake godine održava praznik Gospodu. Grad se nalazi severno od Vetilja, istočno od puta koji od Vetilja vodi gore u Sihem, i južno od Levone.“

²⁰ Zatim su dali uputstvo Venijaminovcima: „Idite, sakrijte se u vinograde

²¹ i gledajte. Kad silomske devojke izađu da igraju u kolu, vi izađite iz vinograda, pa neka svaki od vas otme sebi ženu između silomskih devojaka. Onda se vratite u zemlju Venijaminovu.

²² A kad njihovi očevi ili braća dođu k nama da se žale, mi ćemo im reći: 'Oprostite im nas radi, jer u ovom ratu nismo mogli da zarobimo ženu za svakoga od njih. Vi niste hteli da im ih date, jer biste tada vi bili krivi.“

²³ Venijaminovci su učinili tako; uzeli su sebi za žene one devojke što su oteli dok su igrale, prema broju svojih muškaraca. Potom su otišli i vratili se na svoje nasledstvo. Pošto su obnovili gradove, nastanili su se u njima.

²⁴ Tada su se Izrailjci razišli odande, svaki u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande vratio na svoje nasledstvo.

²⁵ U ono vreme nije bilo cara u Izrailju i svako je činio što mu se činilo pravo.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava
The Holy Bible in the Serbian language, Latin script:
Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava

copyright © 2005 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ovo Sveti pismo ili „Delo“ je dostupna pod međunarodnom licencom Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 (CC BY-SA). Da biste videli ovu licencu, posetite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> ili pošaljite pismo na adresu: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, SAD.

“Biblica” je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc. Svaki put kada koristite žig Biblica®, morate da imate pisanu dozvolu od Biblica, Inc. Imate dozvolu da kopirate i distribuirate ovo delo, sve dok ga ne menjate i zadržavate naslov kakav jeste, koji uključuje zaštićeni znak „Biblica®“. Promena ili prevođenje ovog dela će stvoriti izvedeno delo, koje će zahtevati da uklonite zaštićeni znak Biblica®. Kada objavite ovo izvedeno delo, morate da navedete koje ste promene napravili tamo gde ljudi mogu da ih vide, na primer na internet stranici. Takođe, morate da pokažete odakle je originalno delo: „Originalno delo Biblica, Inc. je besplatno dostupno na www.biblica.com fi <https://open.bible>.“

Bez obzira da li koristite ovo delo bez promena ili napravite izvedeno delo, izjava o autorskim pravima mora da bude navedena na naslovnoj strani ili strani o autorskim pravima dela/proizvednog dela na sledeći način:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Takođe, morate da ponudite svoj izvedeni rad koristeći istu licencu (CC BY-SA) i pravila.

Ukoliko želite da obavestite Biblicu, Inc. u vezi sa vašim prevodom ovog dela, molimo vas da nas kontaktirate na <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> | <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Novi srpski prevod, slobodna prava™

Autorska prava © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

„Biblica“ je zaštićeni znak registrovan od strane Biblica, Inc u Zavodu za patente i žigove Sjedinjenih Američkih Država. Koristi se sa dozvolom.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at open.bible/contact-us.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

b57e665f-db1e-586a-8f9f-488f99e19ac3